

ROTTERDAMSE EPIFANIEËN*

Description by design

* Het woord 'epifanie' is afkomstig uit het Grieks ἐπιφάνεια, epiphaneia, 'verschijning' en afgeleid van phainein, dat 'tonen', 'aan het licht brengen' of 'openbaren' kan betekenen. Het is een belevens, of een plotselinge, verwarrende openbaring. Over het algemeen wordt de term gebruikt om wetenschappelijke doorbraken, religieuze of filosofische ontdekkingen te beschrijven, waar een verhelderend besef een probleem of een situatie door een nieuwere en diepere perspectief verklaart.

TEAM

afstudeerders

Mahaut Dael

Michał Długajczyk

afstudeermentor

Marius Grootveld

voorzitter

Renske van der Stoep

externe vaste critici

Lara Schrijver

David de Bruijn

toegevoegde externe critici

Albert Takashi Richters

Jaakko van 't Spijker

INHOUD

7	<i>afstudeeropgave</i>
12	<i>ontwerpproces</i>
36	<i>plantoelichting</i>

AFSTUDEEROPGAVE

thematiek en locatie

De locatie, aan de kruising tussen Coolsingel, Hoogstraat en Beurstraverse te Rotterdam, is altijd representatief geweest voor de ambitie en het karakter van de stad, een karakter gericht op de toekomst. ‘Vooruit dan maar!’.

Sinds de wederopbouw is de locatie een terrein voor architectonische en stedelijke plannen, eerst gedefiniëerd als open-air winkelcentrum met sterke modernistische principes, in de jaren 90 met de aanleg van de Beurstraverse en de ondergrondse kruising, en tegenwoordig met de transformatie van de Coolsingel in een voetgangersboulevard. Deze vooruitgang in de veranderingen van dit stadsdeel zijn aan de ene kant een sterke karakteristiek van Rotterdam, maar aan de andere kant veroorzaken ze een eclectisch geheel dat moeilijk te lezen is en daarom een gebrek aan publiek gebruik en toe-eigening veroorzaakt.

maatschappelijke relevantie

We focussen op de huidige staat van het centrum van Rotterdam, waar het continue groei van commerciële functies en sensationele architectuur geen aandacht aan zijn identiteit geeft.

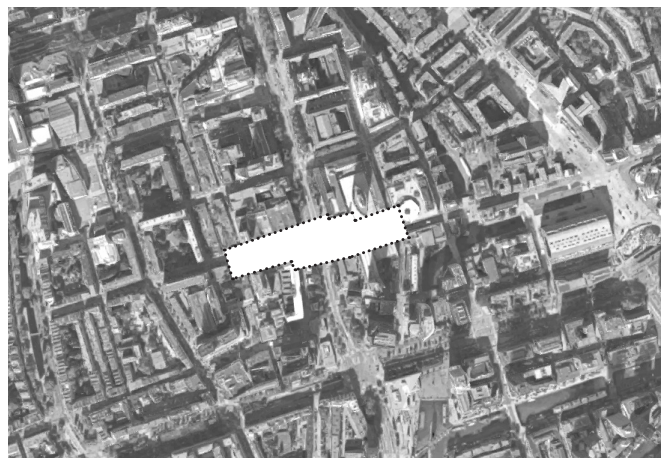
Ons afstudeerproject onderzoekt het proces van verandering van stedelijke weefsel en architectuur in het centrum. Het omarmt zijn eclecticisme en onderzoekt de beleving en betekenis van de locatie. In een tijd waar alles constant verandert, waar alles bekend is, is er een nood om transformaties van omgevingen te ondervragen en alternatieven op basis van bestaande elementen voor te stellen.

In de bouwwereld van vandaag, wordt het veel gesloopt en heel veel gebouwd, en Rotterdam is daar een goed voorbeeld van. Ons ontwerp ondervraagt deze snelheid in de verandering van de aspect van de stad, naast andere aspecten zoals flexibiliteit of nog duurzaamheid. Het onderzoekt alternatieven die de bestaande elementen als basiselementen van het ontwerp meeneemt, toch zonder ze te sacraliseren, maar eerder als ingrediënten van de transformaties.

ambitie

Met dit project wordt een tweede natuur van dit stuk Rotterdam gecreëerd door manipulatie van zijn architectonische ingrediënten. Zoals het ontwerp middeleeuwse karakteristieken in de bestaande moderne architectuur onthult, is het een resultaat van de versterking en toevoeging van middeleeuwse composities aan de hand van moderne elementen.

Rotterdamse Epifanieën beschrijft de momenten van erkenning door de gebruiker, van de gelaagdheid van de locatie. De creatie van een parallelle realiteit stelt hem in staat ook andere bestaande kwaliteiten te herkennen, beleven en daar op te reflecteren.

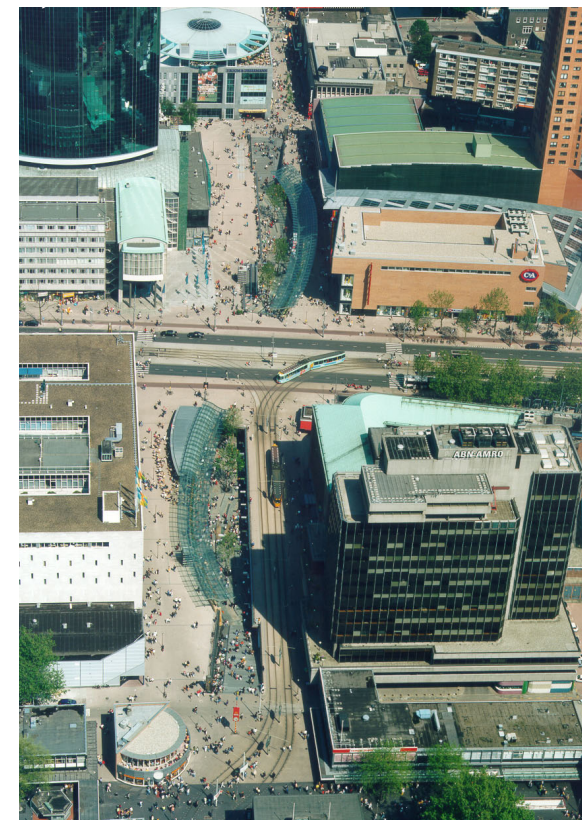
locatie aan de kruising tussen Coolingsen, Hoogstraat en Beurstraverse

aanleg van Coolingsen als autoboulevard

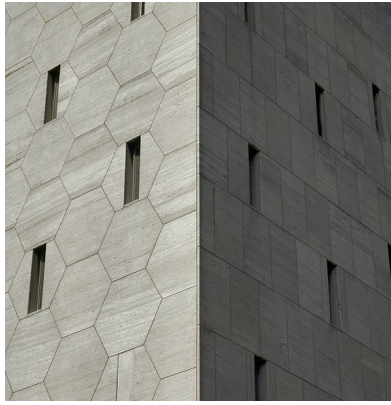
kabelbaan langs Coolingsen (beleving van boulevard)

aanleg van Coolingsen als autoboulevard

project van OMA, waarin het grootste Primark in Europa.

bijenkorf

hudson's bay en trap beurstaverse

beurs en wtc toren

opgave

Hoe kunnen we de beste relatie tussen oud en nieuw vinden, en een grip op de omstandigheden en *fortuities*¹ krijgen? Hoe kan architectuur een andere *horizon* aan de Rotterdammers geven, altijd naar voren gericht? Wat soort van architectonische interventie impact op het snelle tempo kan hebben, en het mogelijkheid geven om het heden waar te nemen? *Architectural form follows nothing. It enjoys its moment.*

Elk gebouw is ontworpen met een specifieke architectonische karakter. Niet alleen zijn eigen karakter is te zien, maar de bijzondere relatie tussen een gebouw en zijn omgeving kan ook te bemerken zijn: de kenmerken van de context zal dan impact op onze waarneming van een gebouw hebben, en in dezelfde manier, zal het gebouw impact op onze perceptie van zijn context geven.

De architectonische identiteit van het centrum van Rotterdam is hard te bepalen en te begrijpen. Het project ontcijfert bijzondere kenmerken van dit gebied, in detail en in zijn geheel, verleden, heden of toekomstig. Het architectonische ontwerp onthult en versterkt door zijn eigen identiteit de geborgen karakter van zijn omgeving.

In plaats van het architectonische ontwerp te gebruiken als hulpmiddel om antwoorden te geven, kiezen we architectuur voor zijn capaciteit om toekomstige activiteiten en wensen te bepalen. Het betekent dat een gebouw wensen, functies en rituelen in zijn productieproces kan definiëren.

Evenals in een palimpsest waar de ultraviolet-licht een oude tekst die verloren was kan ontcijferen, heeft een architectonische interventie de kracht om een bijzondere identiteit van een plek te creëren en terug te vinden. Zo kan de gelagenheid van de ruimte in zicht komen.

methode

We hebben het proces van het project benoemd als *'description by design'*. Het refereert aan de methode die we dit jaar geoefend hebben. Door een constante tweezijdige relatie tussen analyse en ontwerp, zijn we tot aan de idee gekomen dat het beschrijven van de locatie, meer dan een voorafgaande deel van het ontwerpproces, eigenlijk zelfs de bedoeling van het ontwerp is (dus i.p.v. beschrijving maakt ontwerp, ontwerp maakt beschrijving). Voor onze benadering van de locatie is een essentiële logica in het proces.

We hebben door het jaar verschillende methodes getest om de locatie het best te studeren, representeren en modificeren. Eerste de maquettes met verschillende schuimkleuren om verschillende soorten elementen te classificeren, dan series van collages die de pure beschrijving van de locatie verder naar conceptontwerp brengt, dan de uitgewerkte inventarisatie van de bestaande elementen, om eindelijk naar deze representatie toe te komen: een uitgevouwen "kamer", die beschrijft de locatie als een landschap met eigen elementen en karakteristieken, en die samen in deze landschap de interventies en epifanieën integreert.

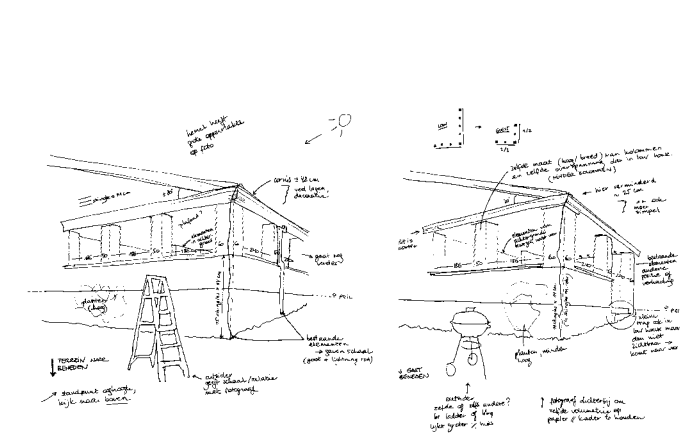
samenwerking

We hebben dit project samen progressief gebouwd, als een geheel zonder duidelijke scheiding van ontwerp of taken. In het begin was het niet duidelijk over de eventuele scheiding van het ontwerp op een bepaald moment, maar samen met het proces, was het steeds duidelijker dat het project een geheel moest blijven, niet alleen in het architectonische ontwerp maar ook in het opbouw van zijn concept.

Het was ook voor ons logisch om onze persoonlijke sterktes samen in één project te brengen, om het dieper te brengen. De ene is sterker in het proces, de andere in de materialisatie. Beide proces en materialisatie zijn complementaire in een project en zo zijn we ook complementaire in deze samenwerking, om naar een complete ontwerp te gaan.

Dan hebben we natuurlijk persoonlijke fascinaties in architectuur: Mahaut door de verbinding van verschillende tijdelijke aspecten in het project, Michal door de actie-reactie van een interventie op zijn omgeving en beleving van bezoeker. Deze fascinaties zijn ook terug te vinden in het concept en uitwerking van dit project. Verder hebben we een gedeelde interesse voor de observatie van het bestaande omgeving, en het terugplaatsen van referenties en typologieën uit verschillende tijden in het project. Eindelijk zijn we ook gericht naar een sterke narratief die een architectonisch ontwerp samen met zijn beleving brengt.

Hier zijn een paar beelden van projecten die we samen gedaan hebben, die deze interesses en methode reflecteren.

ONTWERPPROCES

structuur proces

Tijdens het hele proces hebben we een serie verschillende studies en methodes uitgetoetst, onderzoekend of ontwerpgericht. In de volgende pagina's is een overzicht ervan.

Na de opgave- en methodeformulering door een reeks collages, hebben we een studie van middeleeuwse typologieën (morfologie burgen en publieke gebouwen) samen met een onderzoek van rotterdamse rituelen en verhalen gedaan. Dit heeft geresulteerd in een conceptontwerp, gezien als een testontwerp, radicaal, gepresenteerd op de 2e peiling.

Na de 2e peiling zijn we terug naar het verfijning van de basisconcept gegaan, op basis van de reflectie over de conceptfase. Op basis van veldwerk, hebben we een studie van subtiele analogieën tussen de locatie en middeleeuwse composities gedaan, aan de hand van collages en tekeningen. Parallel aan deze studies was het verhaal en gehele concept herhaald en geoefend (bijvoorbeeld op de "Afstudeerwerk in uitvoering" presentatie). Het afspraak voor de 3e peiling was om alle analogieën en interventies samen te brengen (delen // geheel).

Verder, tussen de 3e peiling en Groene Licht, is het ontwerp meer dynamisch gemaakt, in volume bedacht eerder dan in beeld. Het verhaal wordt verfijnd. Laatste fase is de productie en het detaillering van alle interventies.

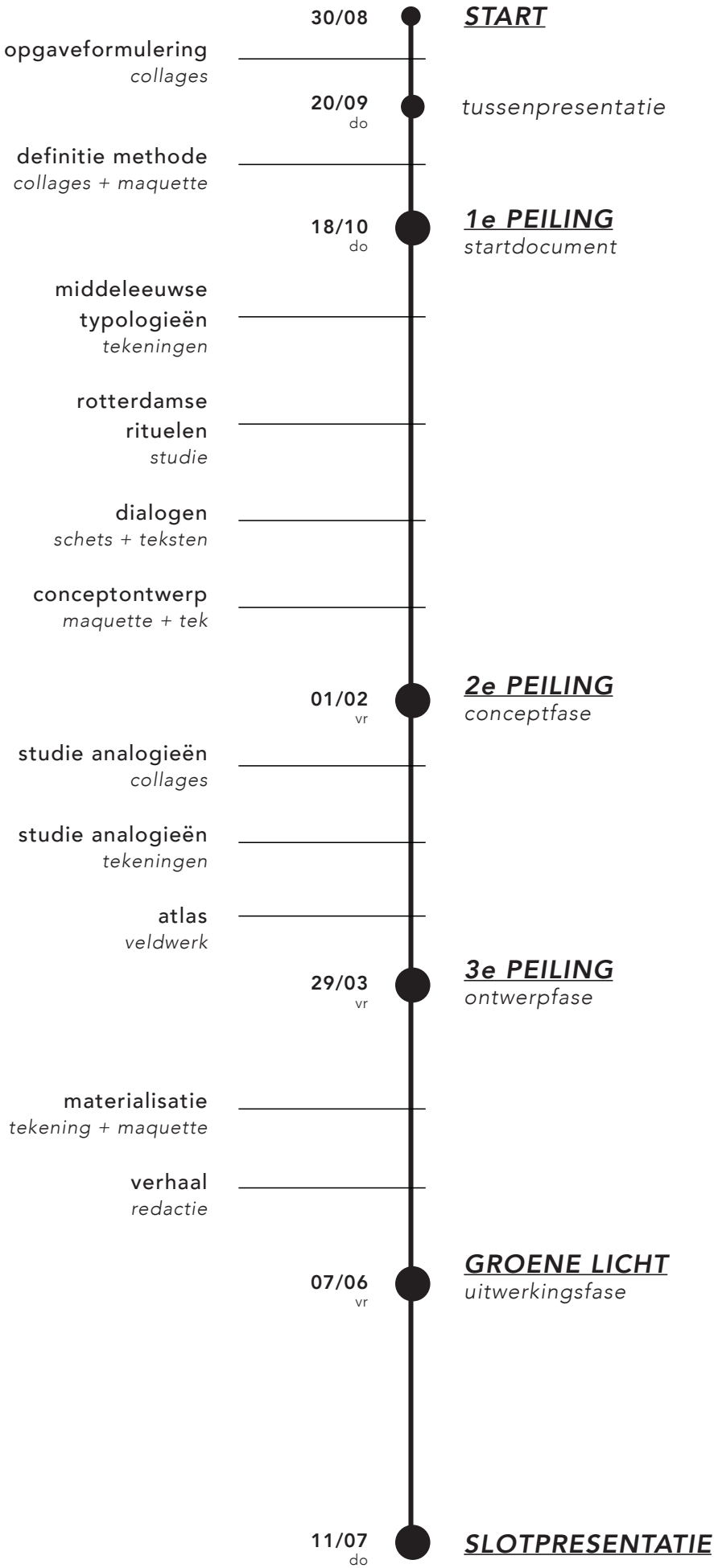
opgaveformulering

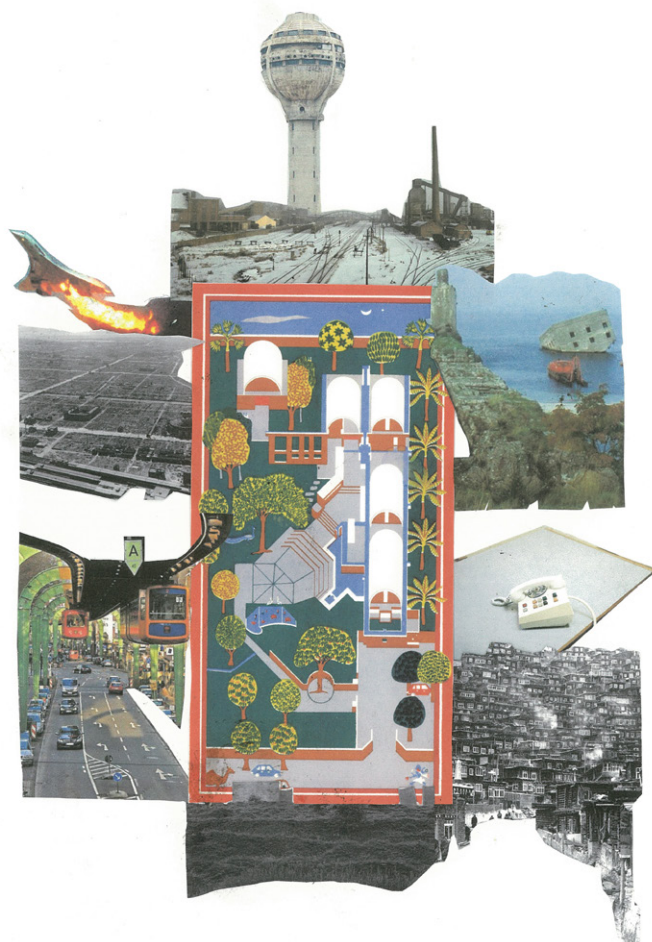
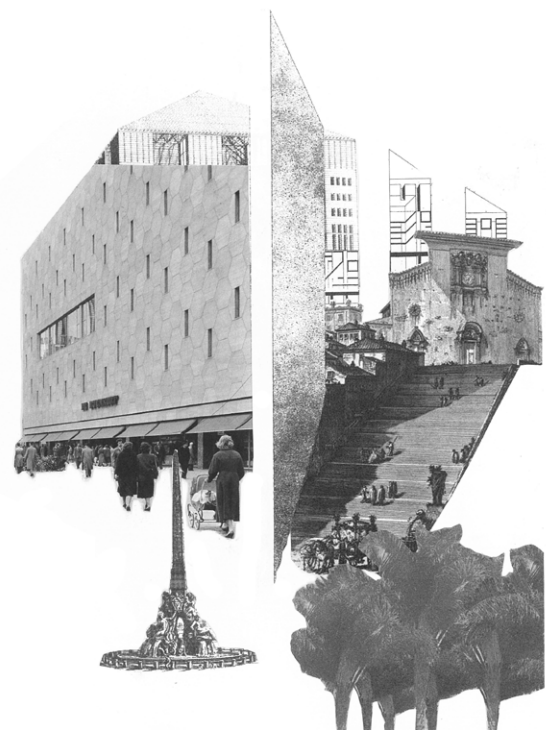
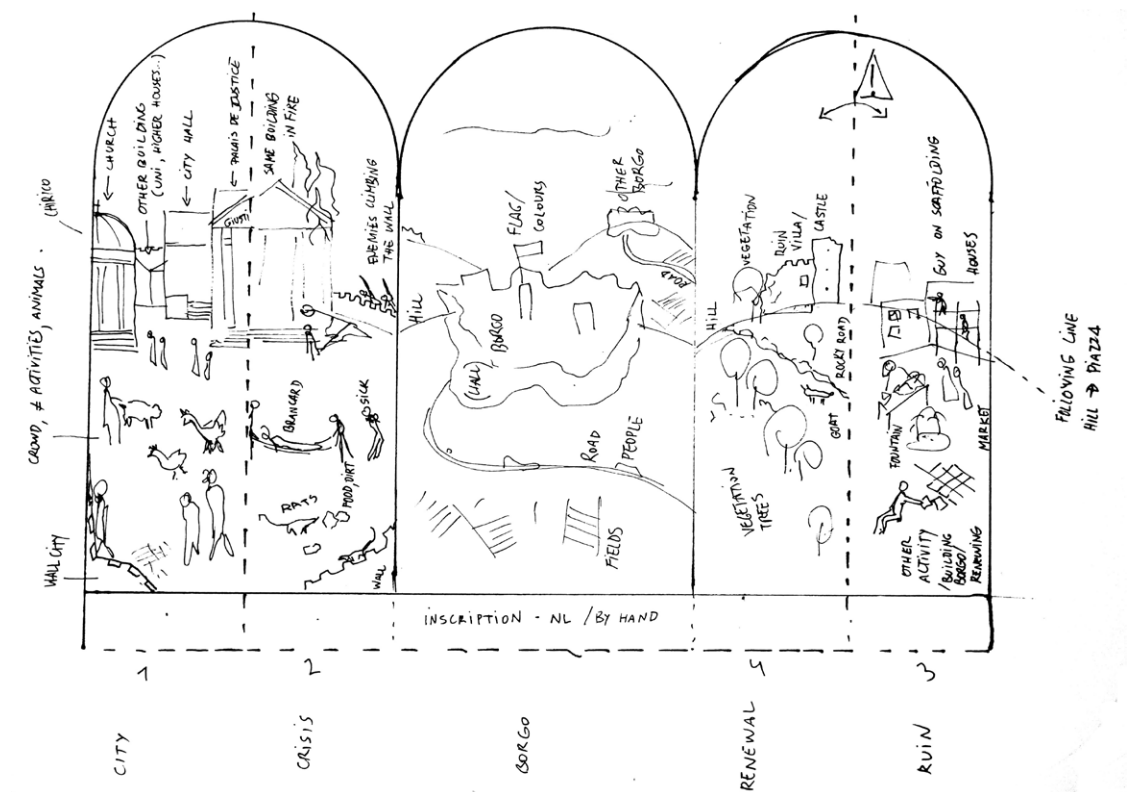
Een eerste periode van dit afstudeerproces was het Atelier Afstudeeropgave, en het opgaveformulering. Het atelier was gebaseerd op discussie, analyse van referenties en teksten om elk project te kaderen. We hebben in dit periode een reeks intuïtieve collages gemaakt, om onze ideeën op papier uit te oefenen.

De eerste collages reflecteren een zoektocht naar de juiste maatschappelijke relevantie, inclusief het aspect van lagen en tijden, en de relatie tussen moderne maatschappij en traditie. We hadden sinds het begin interesse in het casus van het centrum Rotterdam, als we als 'outsiders' 4 jaren geleden aangekomen zijn. Naast het interesse in de identiteit van Rotterdam, hadden we interesse in de dynamiek van de middeleeuwse stad, of meer specifiek in de publieke ruimte van de middeleeuwse stad. Deze dynamiek wilden we samen met de dynamiek van Rotterdam combineren. Verschillende scenario's zijn zo benaderd en verbeeld in de volgende collages.

eerste collages - werktafel

eerste collages

twee tryptiques - dynamiek borgo

twee tryptiques - dynamiek rotterdam

definitie van methode

Onze methode was geïnspireerd door verschillende referenties die om gaan met het creëren van nieuwe realiteiten op basis van bestaande elementen. Een eerste inspiratie was Salvador Dali en zijn parano-kritische methode, beschreven in *Delirious New York*: in een wereld waar alles bekend is, is het noodzakelijk om nieuwe en onbekende composities op basis van bestaande elementen te maken.

Een andere referentie was Irene Scalbert en haar concept van *architecture as gardening*: bebouwde omgeving zoals een tuin, waar alle componenten als materie is gezien. Materie die wordt genomen, verplaatst, vervangt, gecombineerd... Zo hebben we onze locatie als een landschap gezien, met al zijn componenten: vlakken, objecten, plannen, sequenties, symbolen, etc.

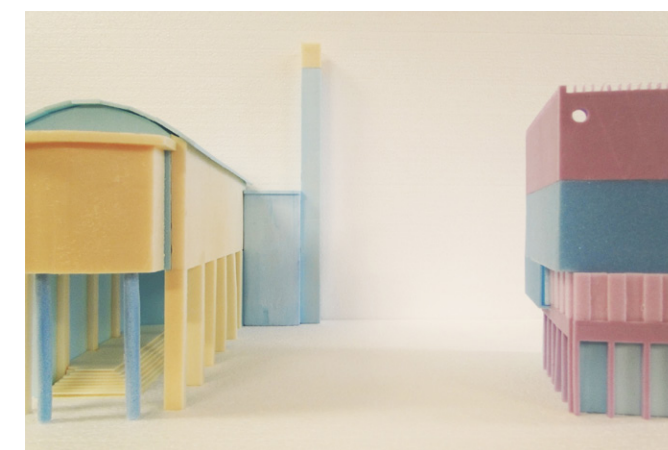
De methode van ontwerpen is op zulke benaderingen gebaseerd, maar ook op specifieke en actieve manieren van produceren:

- reeks collages met specifiek systeem
- maquettes 3 kleuren schuim om de omgeving te classificeren, maar ook om de karakteristiek van de materiaal te gebruiken: het werkmaquette kan progressief worden aangepast
- veldwerk: inventarisatie van bestaande elementen

Zo zijn de theoretische ideeën fysisch beoefend. Op de volgende pagina zijn enkele voorbeelden van onze zoektocht naar de precieze methodiek.

veldwerk en onderzoek van het centrum van rotterdam

3 kleuren schuim: blauw=modern, geel=middeleeuws, paars=nieuw

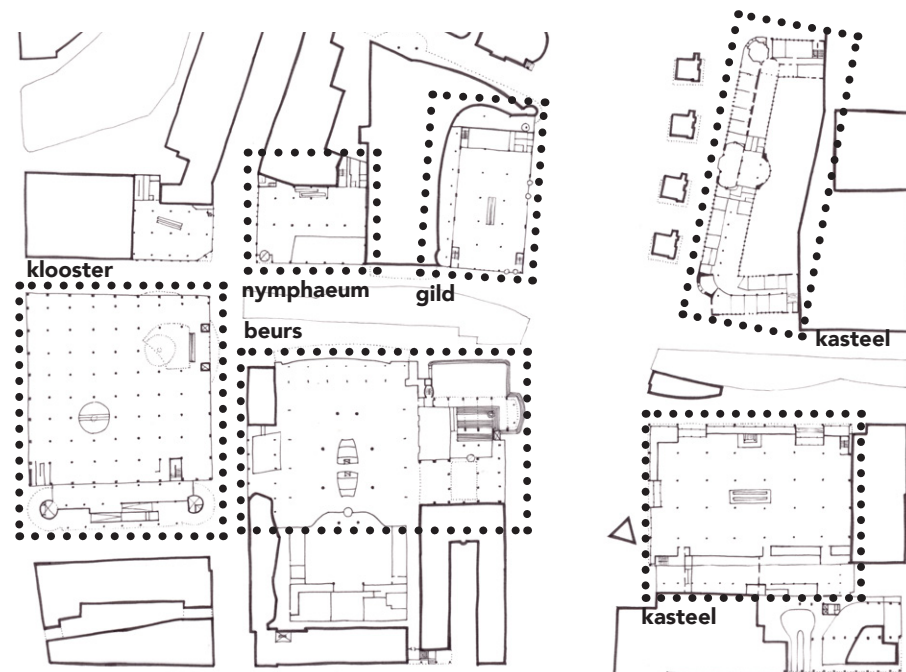
middeleeuwse typologieën

De intuïtie om middeleeuwse principes aan onze locatie toe te voegen resulteert uit een subjectieve lezing van de omgeving. De principes bestaan al in de locatie maar moeten versterkt worden. Om dat te doen was het noodzakelijk voor ons om een preliminaire studie van middeleeuwse architectuur en typologieën te doen.

Eerst hebben we een aantal middeleeuwse steden en *borghi* gekozen voor het studeren van hun schaal en morfologie. Geconcentreerd op het aspect van het publiek hebben we deze steden op de manier van Nolli-mappen hergetekend en principes uitgehaald. Dan hebben we een aantal publieke gebouwen-typen gekozen, om het aspect van gebruik en toegankelijkheid te analyseren: de gilde, het

klooster, de beurs, de *nymphaeum*, en het kasteel. Door het hertekenen van referentieplattegronden hebben we de articulatie van hun publiek gebruik geanalyseerd, en principes uitgehaald om terug te plaatsen in een studieontwerp (zie volgende punt).

Op basis van deze typologische studies hebben we een literaal ontwerp uitgetoetst, door de vertaling van elke typologie op een deel van de locatie die al karakteristiek van de gekozen typologie heeft (altijd op plattegrond). Zo, wordt de C&A aangepast naar een gilde, de Hudson's Bay naar een klooster, de Beurs naar een middeleeuwse beurs, de Hema naar een *nymphaeum*, de Bank en de Bijenkorf naar kastelen.

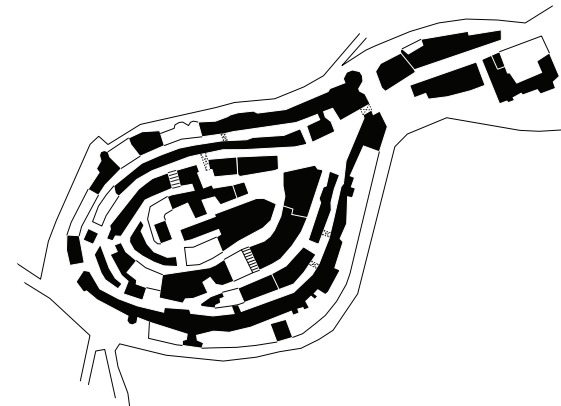
Lucignano, Toscane, XIVe

Montemerano, Toscane, XIVe

Castelvechio Calvisio, Abruzzo, XIIIe

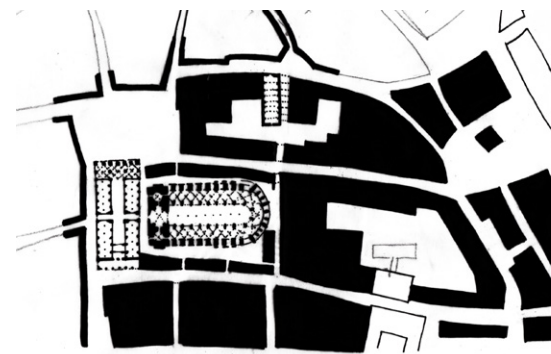
Panicale, Umbria, XIVe

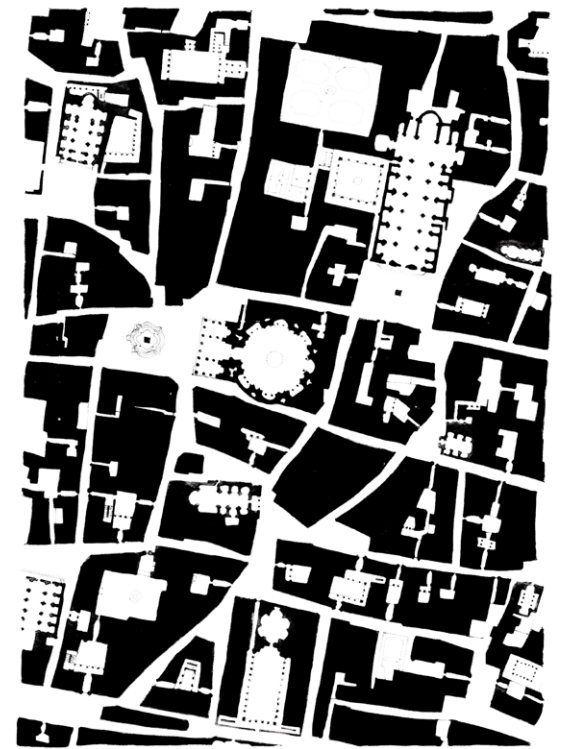
Vitorchiano, Lazio, XIIIe

San Gimignano, Toscana, XIIIe eeuw

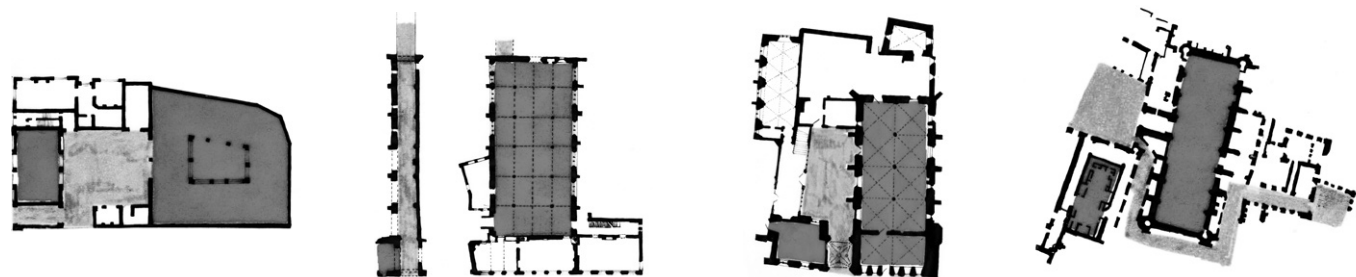

Stralsund, Duitsland

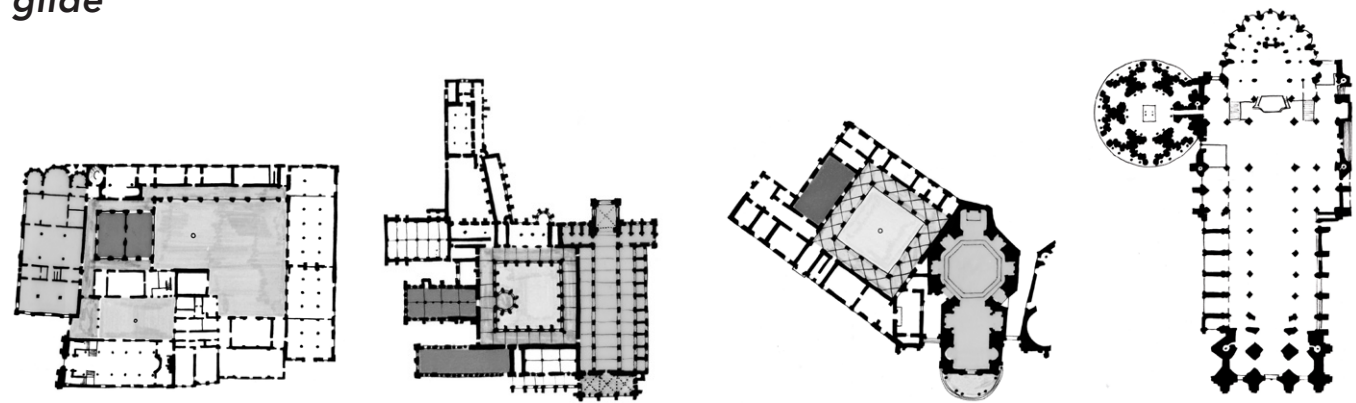

Rome, Italië

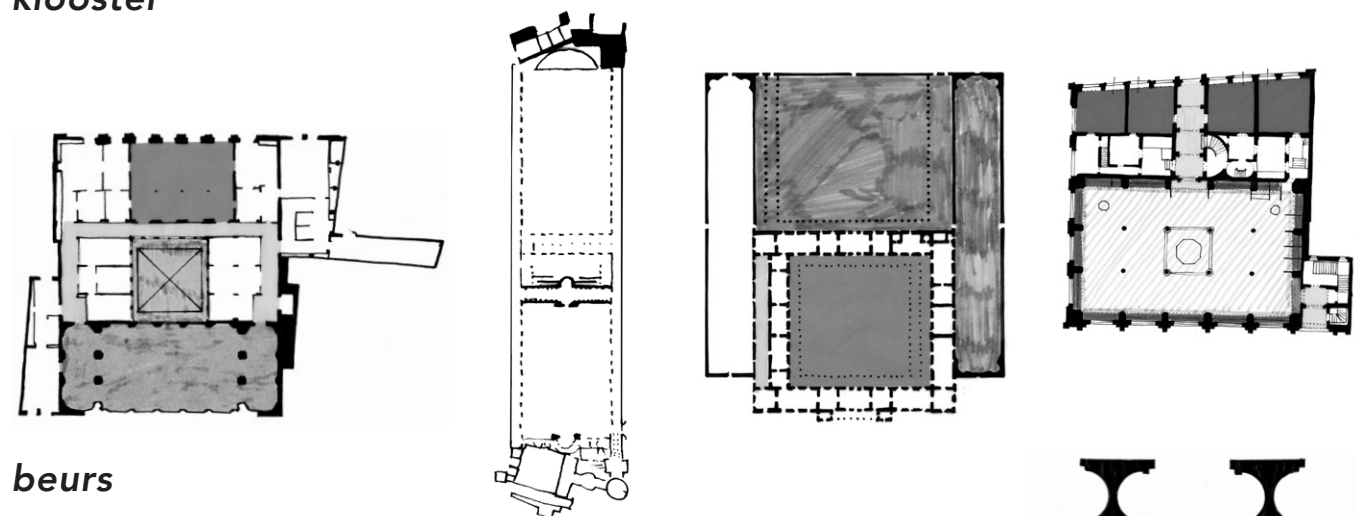
nolli mappen borghi en steden - morfologie

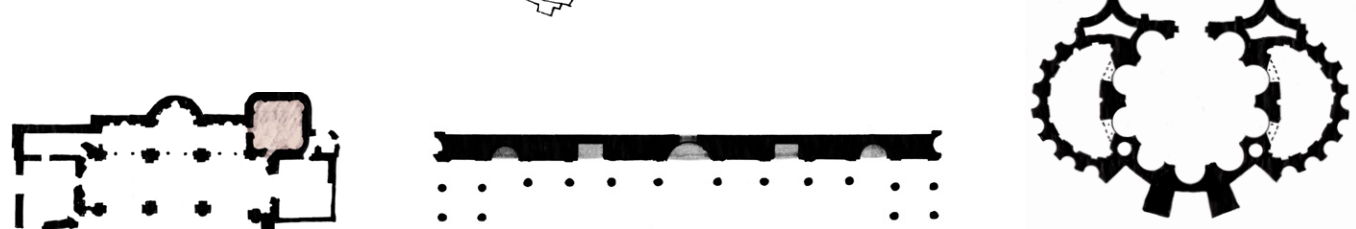
gilde

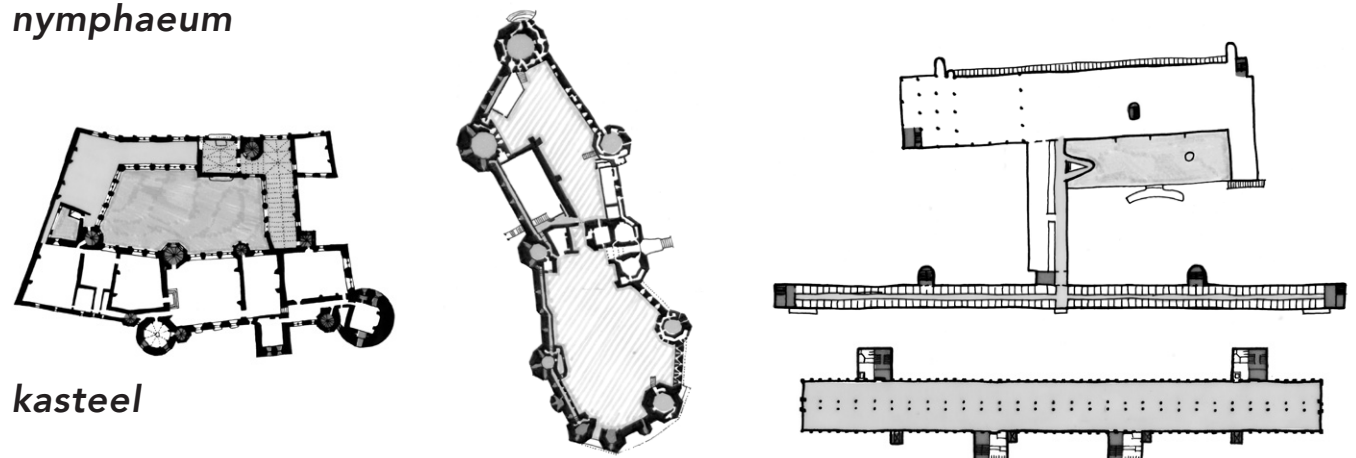
klooster

beurs

nymphaeum

kasteel

dialogen

Each day one dialogue is created, consisting of a small essay and a sketch. Either one is starting by the text either by the sketch, the other is reading it and reacting to it by creating a parallel illustration or written interpretation. Each day the project receives this extra input, metaphoric or literal, specific or general, referential or purely intuitive.

Deze reeks teksten en schetsen reflecteren de studie van oude en nieuwe stadsrituelen van Rotterdam en verbeelden hun interpretatie of mogelijke terugplaatsing in het project.

the stonemason

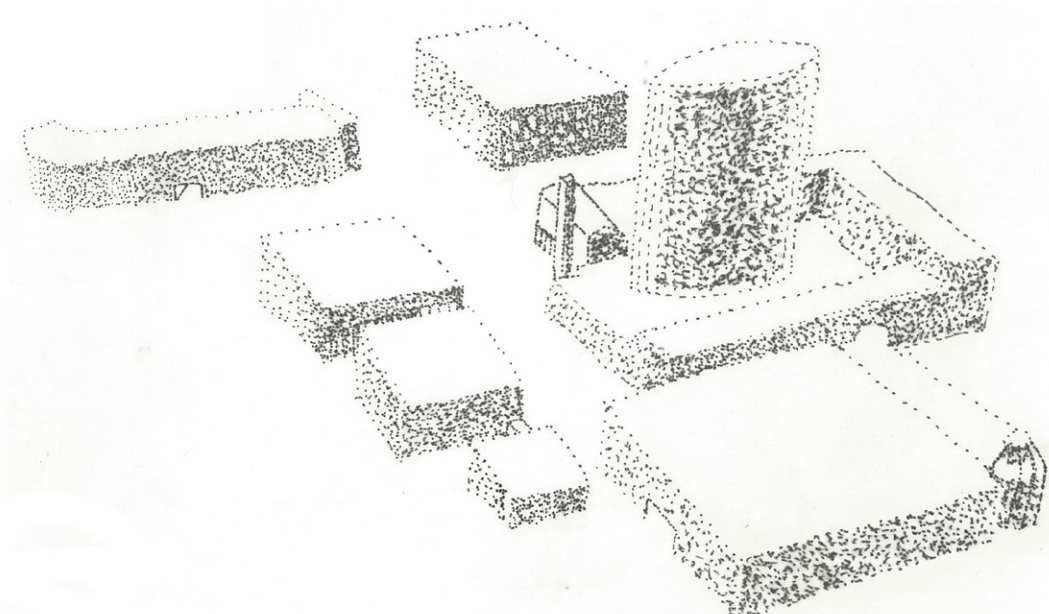
17 januari 2019
sketch Michal on text Mahaut

The blocks of Rotterdam are sharply cut and regularly placed on the clean canvas of the city centre. They merely interact with the outside space since their surfaces are perfectly plane, as they are left intact from inside, choosing for the strength and compactness rather than for delicacy and articulation. At the time, it was a choice to keep those blocks pure, detached from each other, ordering the urban space in an orthogonal and effective manner.

But now the purity became coldness, and the simplicity a barrier for appropriation. We can't recognize which block is which, and what makes one different than another. We walk in and outside the blocks, getting what we came for, without being distracted by any particular edge.

Like a stonemason, the architect has to give life to the untouched stone blocks, hitting them, opening them, dividing them, carving them until they come alive, able to interact with us, or at least to be identified by us. Some mass will be displaced, taken out of a big block and put on another place to create an other block. Some edges will be created to sculpt the mass, some to sculpt the emptiness, some others will allow interaction between both. The light and the shadow will be celebrated in their new repartition. The reflection of the sun and the rainwater will receive a platform for new trajectories and reception.

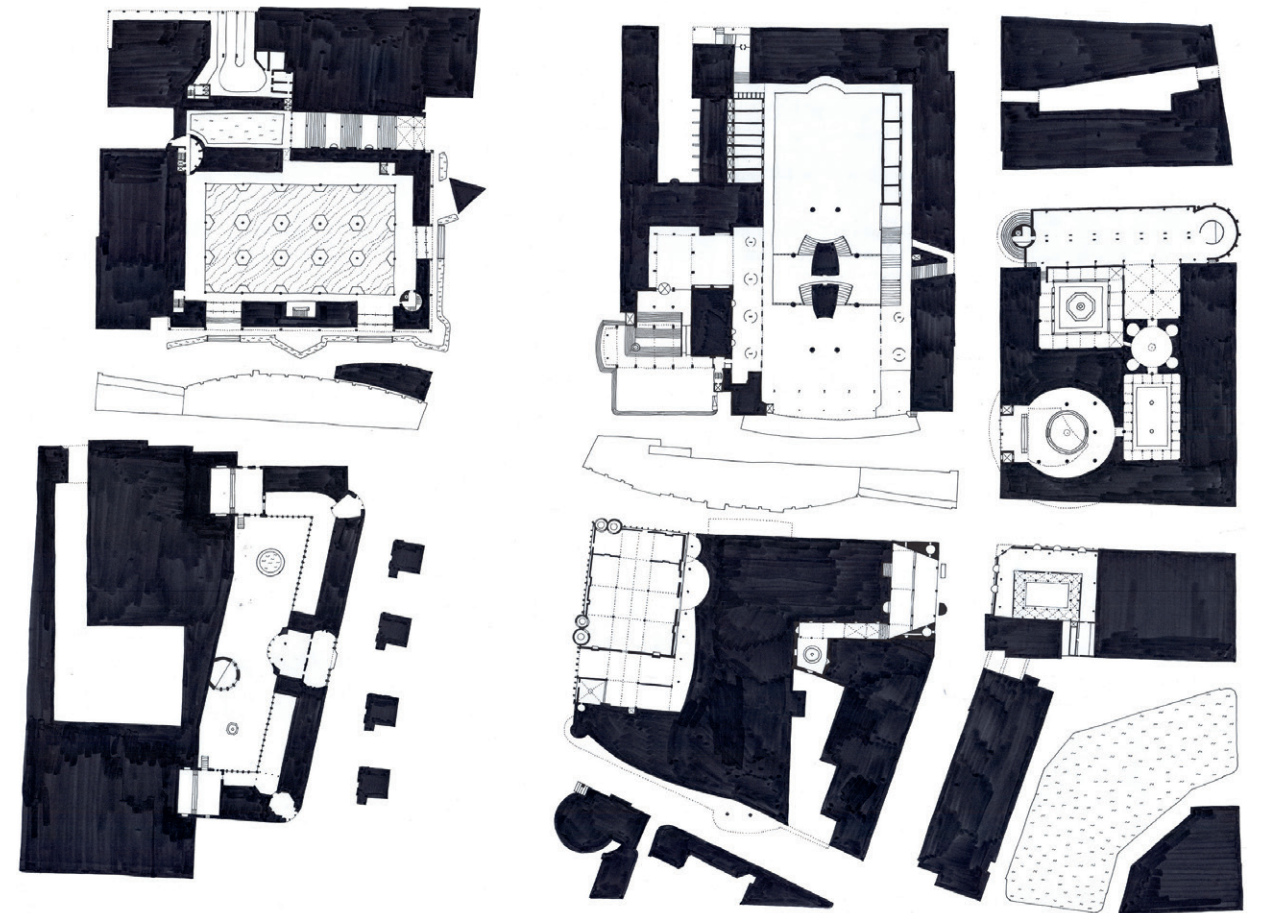
Like blocks of stone waiting to be sculpt, the buildings in the centre of Rotterdam are waiting to be embellished, reorganized, interpreted again to suit to the new urbanity.

conceptfase - tweede peiling

De studies van middeleeuwse typologieën en plannen hebben in een testontwerp geresulteerd, gepresenteerd in de tweede peiling. Het was literale maar speelzieke vertaling van principes naar onze locatie. Dit proces was geprobeerd om de grenzen van analogie te testen, om een extreem scenario te bedenken, mogelijke uitkomst van het onderzoek.

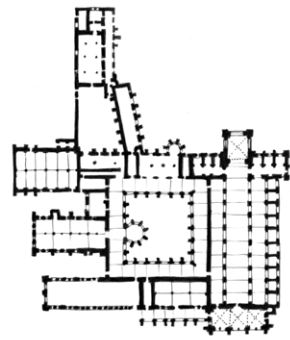
De architectonische uitwerking van de typologieën binnen de bestaande structuur was gekoppeld met de terugplaatsing van rotterdamse stadsrituelen. Het bestaande omgeving was zo getransformeerd op basis van middeleeuwse architectonische principes (literaal) en rotterdamse “verhalen” (interpretatie).

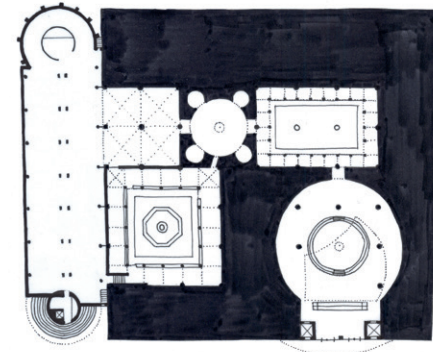
nieuwe situatie

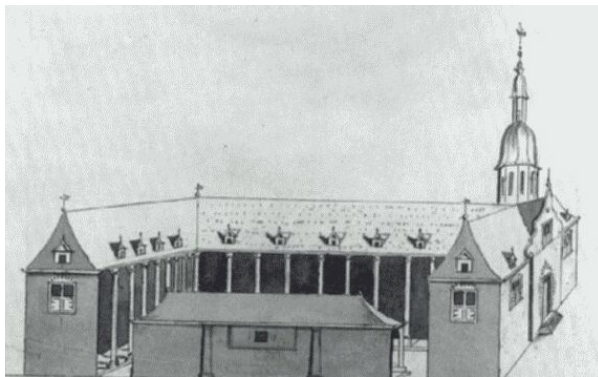
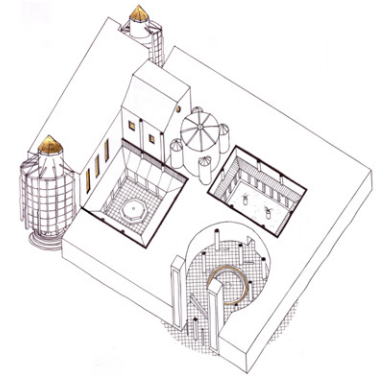
desiderius erasmus, symbool van tolerantie

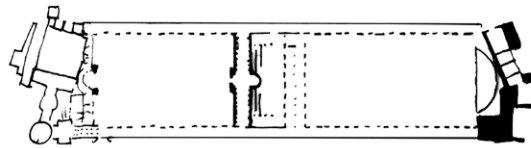
cisterciënzerabdij maulbronn, duitsland, XIIe eeuw

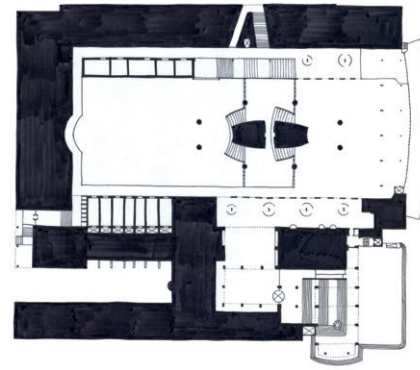
transformatie hudson's bay als klooster

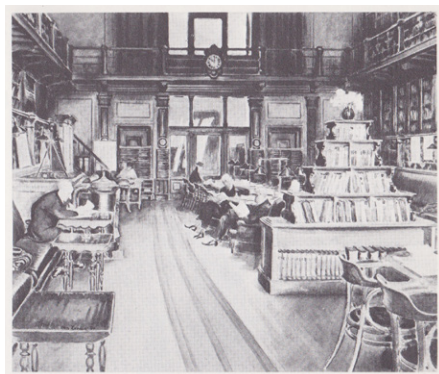
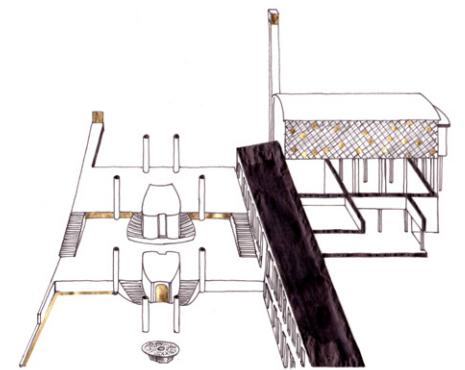
eerste beurs van rotterdam, 1620

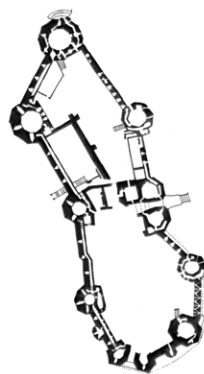
cortile del belvedere, bramante, rome

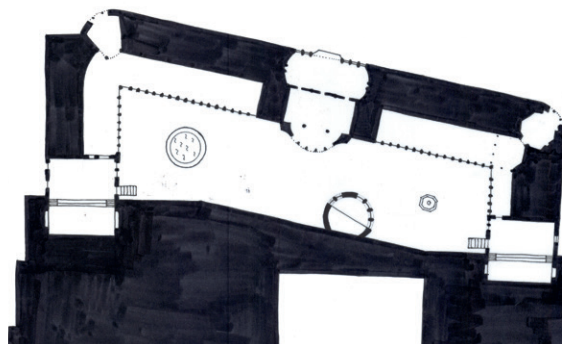
transformatie beurs

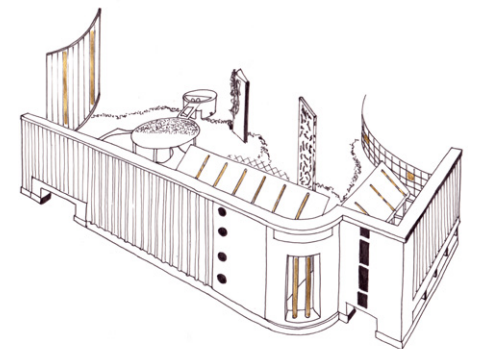
leeskabinet in rotterdam, 19e eeuw

caernarfon kasteel, wales, engeland

transformatie bank als kasteel

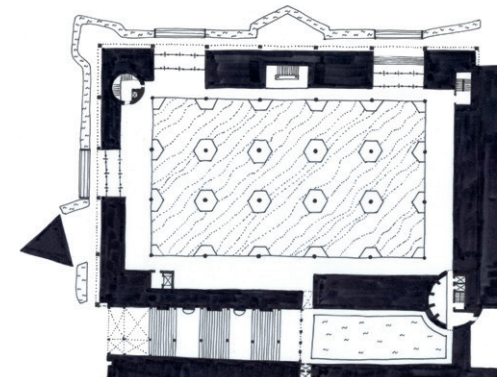

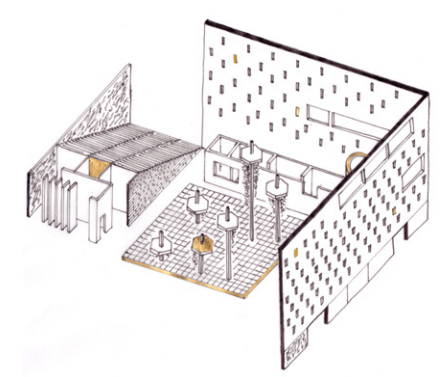
locatie van bijenkorf in middeleeuw, aan de rand van de stad

pierrefonds kasteel, frankrijk

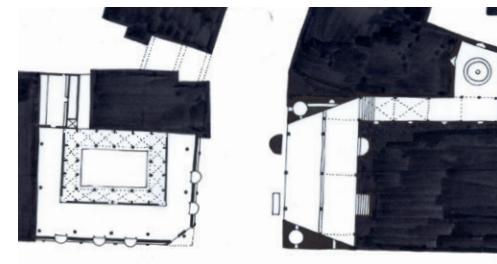
transformatie bijenkorf als kasteel

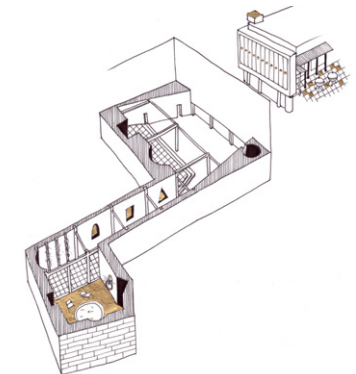
rumfordse soepkokerij in rotterdam, 1803

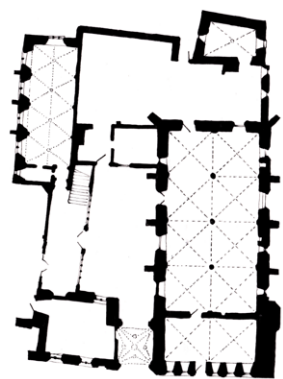
nymphaeum in genazzano, italië

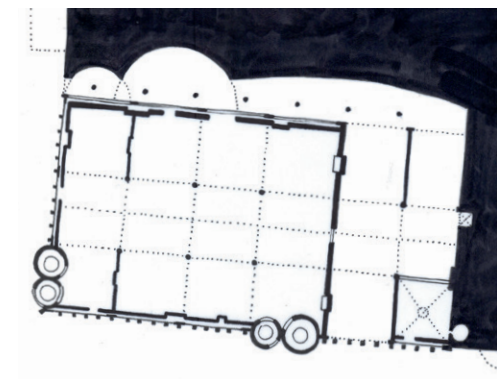
transformatie hema als nymphaeum

gilde der houtdraaiers, een van de 69 gilden van rotterdam

sint mary's guild, 1342, engeland

transformatie c&a als gilde

analogieën en collages

Methode van de collages, al sinds het begin aanwezig, verscherpt om een precieze en grondig gereedschap voor ons ontwerp te definiëren.

Per standpunt, maken we een reeks collages om de transformatie van het bestaande vormen. De eerste collage illustreert een ruimtelijke analogie met een middeleeuwse architectuur of stedelijke compositie. Die is duidelijk te vergelijken met de bestaande

compositie in Rotterdam. De tweede superposeert de analogie met het bestaande. Verder volgen een reeks studiecollages die de principes van de analogie en de bestaande ingrediënten met elkaar verbindt. De 'laatste' collage (die eigenlijk geen laatste is want de reeks collages is een proces en eindigt niet in één oplossing) illustreert de transformatie van het bestaande: het straalt de sfeer van de analogie uit, maar is met huidige architectuur gecomponeerd.

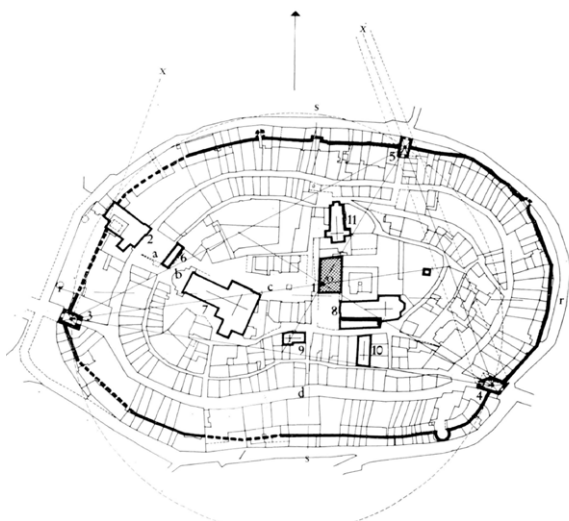
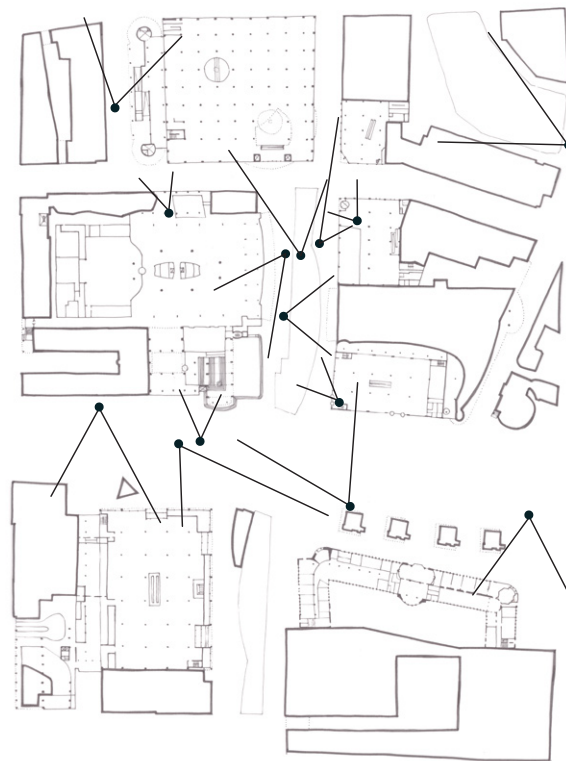

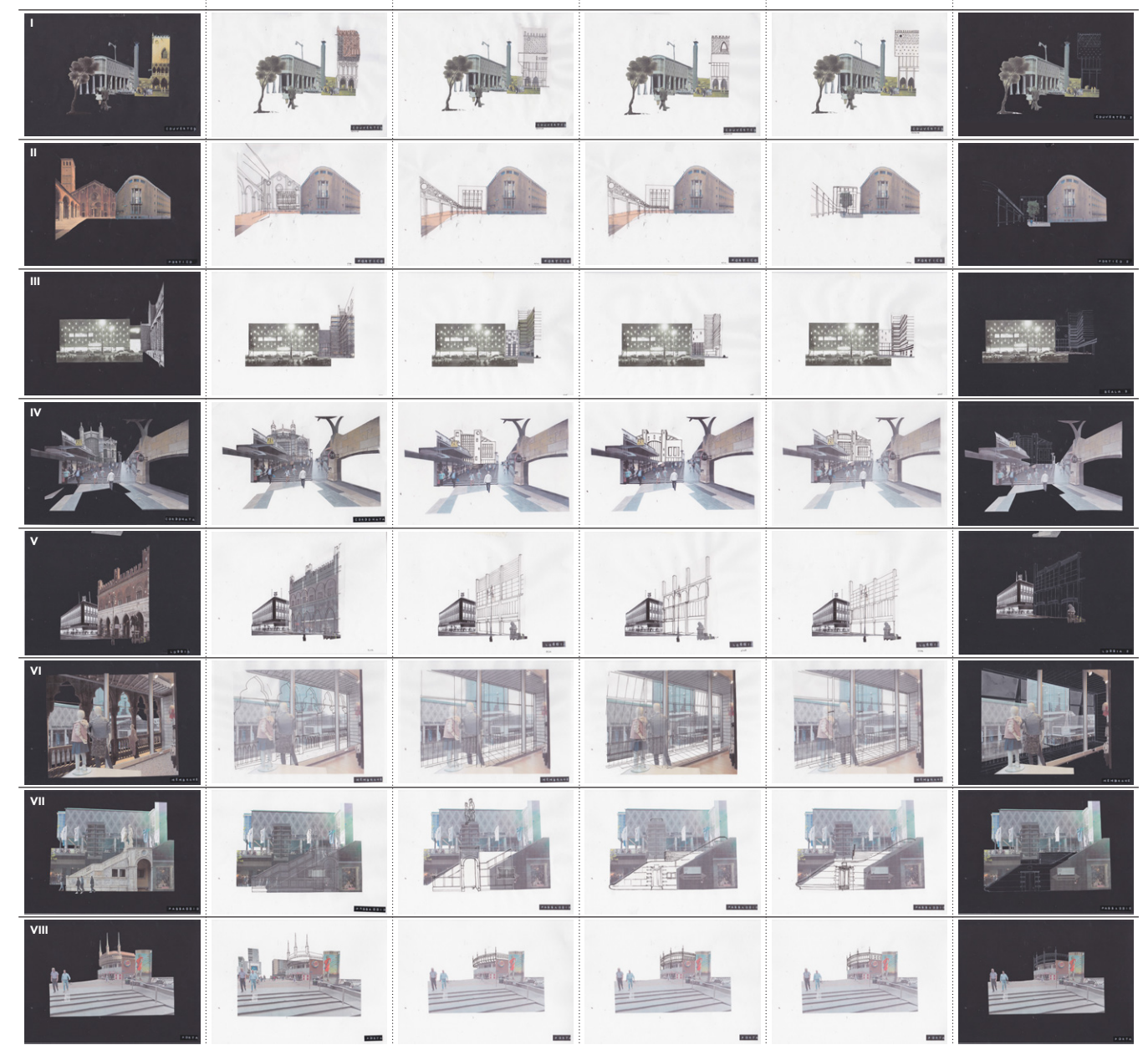
Fig. 11.

La città « piramidale » con tre porte intorno al palazzo comunale baricentrico:
Lucignano (da *Territorio e città della Valdichiana*, cit.).

netwerk van zichten in Lucignano, middeleeuwse burg

netwerk van zichten op locatie

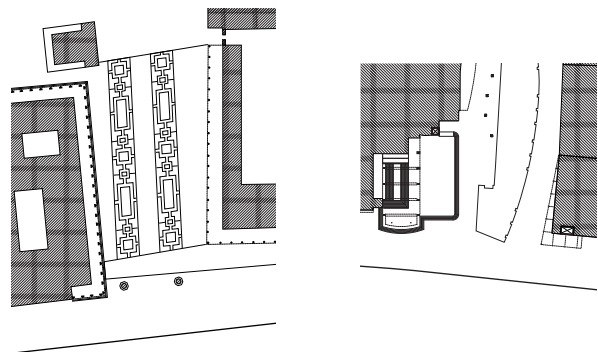
van analogie naar interventie - studie door collages

analogieën en fragmenten

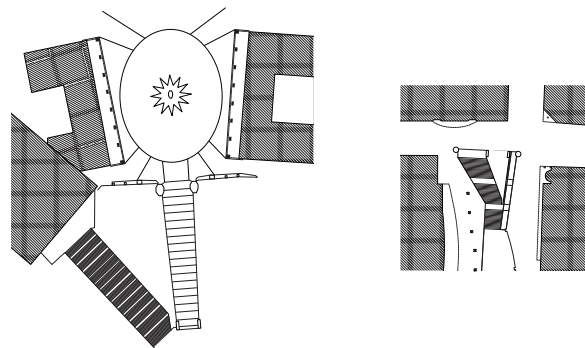
Parallel aan de collages komen een reeks diptyques van plattegronden en aanzichten, die op dezelfde manier de vergelijking tussen analogie en bestaand onderzoeken en ontwikkelen.

De collages zijn handmatig gemaakt, om de concept van de superpositie en analogie te ondersteunen. De plattegronden en aanzichten die volgen zijn computertekeningen, niet alleen om een contrast met de collages te zoeken, maar ook om de architectonische ingrediënten en compositionele kwaliteiten het meest leesbaar en duidelijk te maken.

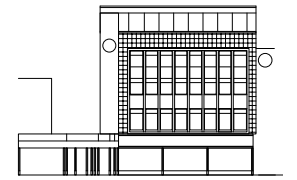
Als de collages een intuïtieve manier om naar het ontwerp te komen, zijn deze fragmenten een gereedschap dat het ontwerp meer fysisch kan maken. De architectonische principes zijn meer in details geanalyseerd en toegevoegd aan de transformatie van het bestaand.

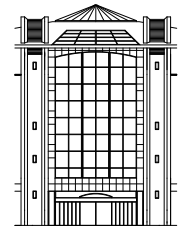
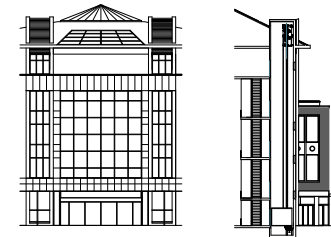
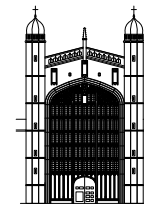
Beursplein - Piazza San Marco, Venetië

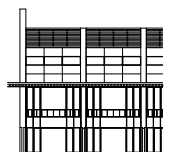
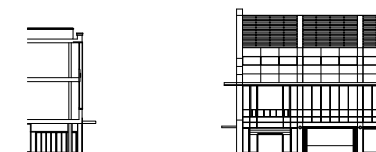
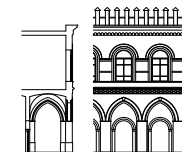
trap Beurstraverse - Capitole, Rome

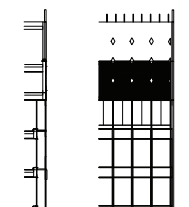
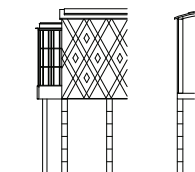
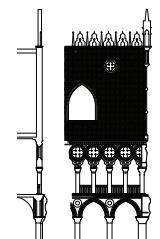
Bank - Sant Ambroggio, Milano

Hudson's Bay - St George's chapel, Windsor, XIVe eeuw

Hema - Palazzo comunale, Cremona

C&A - Palazzo Ducale, Venetië

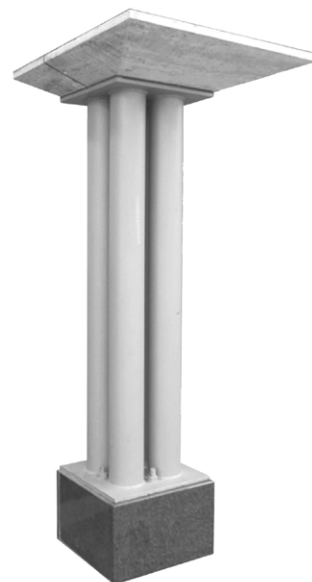
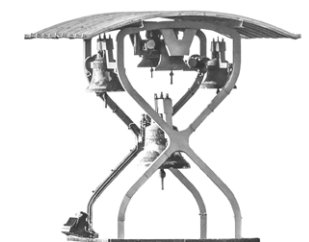
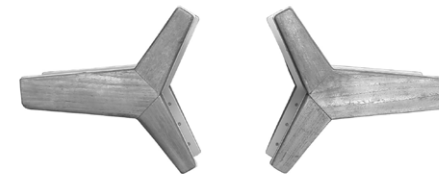

veldwerk en atlas

Een atlas van bestaande elementen van de locatie is op basis van veldwerk geconstitueerd. Elementen die een specifieke karakter hebben zijn hier van hun context geïsoleerd, en daardoor krijgen een bijzondere identiteit. De elementen zijn uit architectonische details, stedelijke inrichting of monumenten genomen. Ze vormen een verzameling van objecten, die we later inspiratie uithalen om onze interventies te materialiseren.

multi vastgoed 1996 - het hart van een stad is meer dan een verzameling gebouwen, winkels, straten en pleinen: het hart is de ene plek waar je kunt voelen dat een stad leeft.

ontwerpfase - derde peiling

De interventies zijn samengebracht en aan een continue omgeving verbonden. De maquettes 1:100 met de drie kleuren zijn nu niet meer los, maar vormen een groot geheel, een stedelijk landschap. In dit landschap hebben we verschillende zichten bestudeerd, door de reeks collages, en deze zijn aan de muur gehangen. Ze vormen een serie van composities in het landschap.

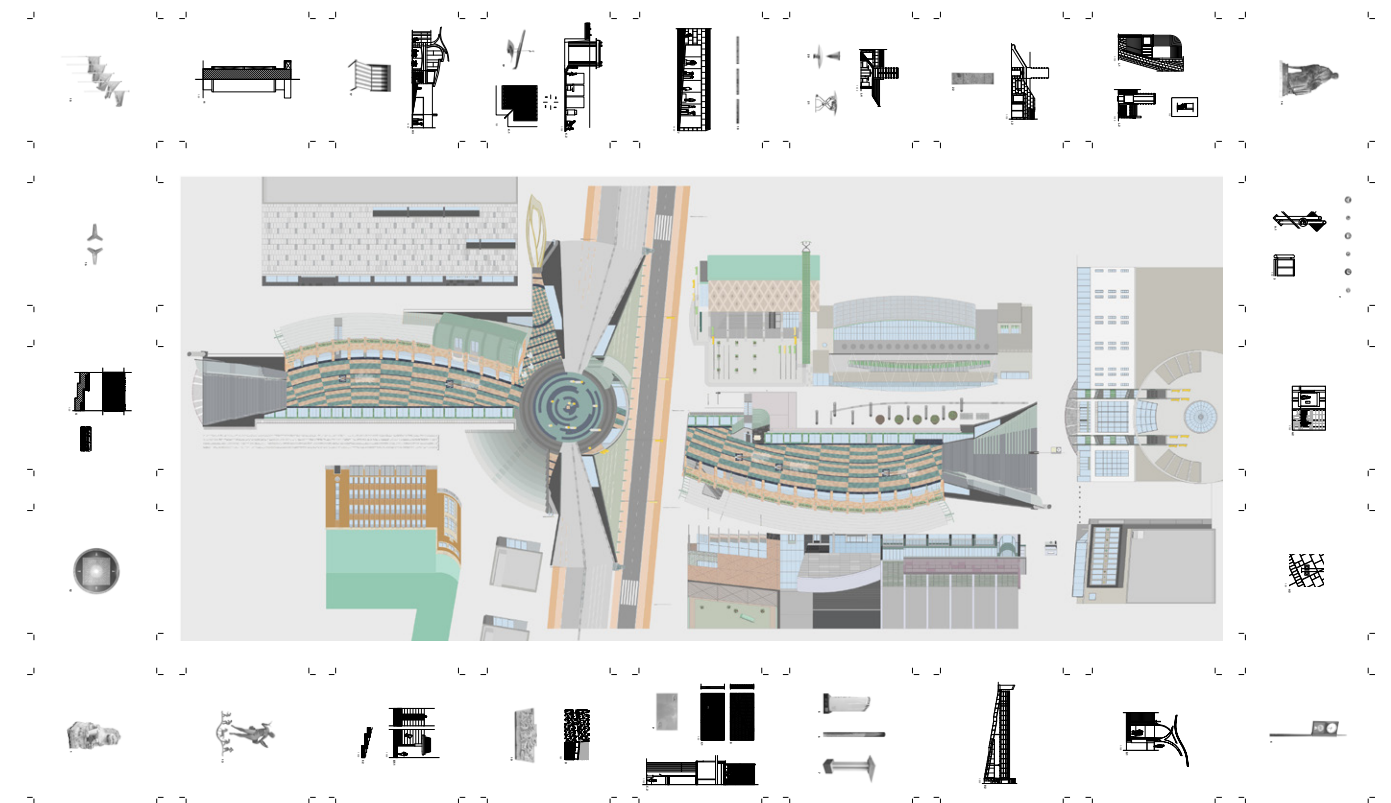
De maquette, nu aan elkaar verbonden, is gebruikt om impressies te maken: simpele foto's van de maquette met interventies, nog met zijn drie kleuren, maar die toch een bijna realistisch sfeer communiceert. De maquette wordt dus niet meer alleen een werkmethode, maar ook de middel voor de presentatie.

foto's maquette 1:100 - stand derde peiling

uitwerkingsfase - groene licht

We hebben hier de concept van tuinieren van Scalbert verder gebracht, en onze locatie als een uitgevouwen kamer representeert. Een kamer met al zijn componenten, die als terrein voor tochten en specifieke momenten wordt gezien. Er is geen plattegrond van het geheel, maar een grote isometrie die tegelijk de plattegrond met de gevels representeert. Rond de grote isometrie zijn fragment tekeningen van de interventies en elementen uit de atlas.

grote isometrie (ongevouwen kamer) met fragmenten rondom

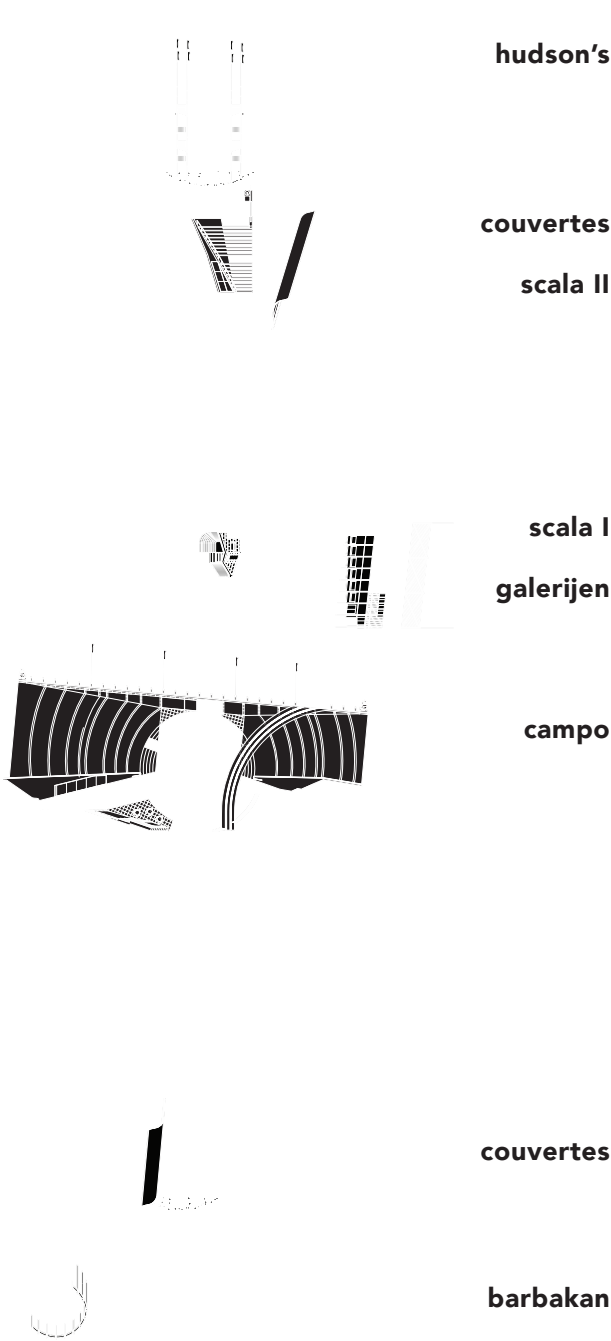
PLANTOELICHTING

interventies

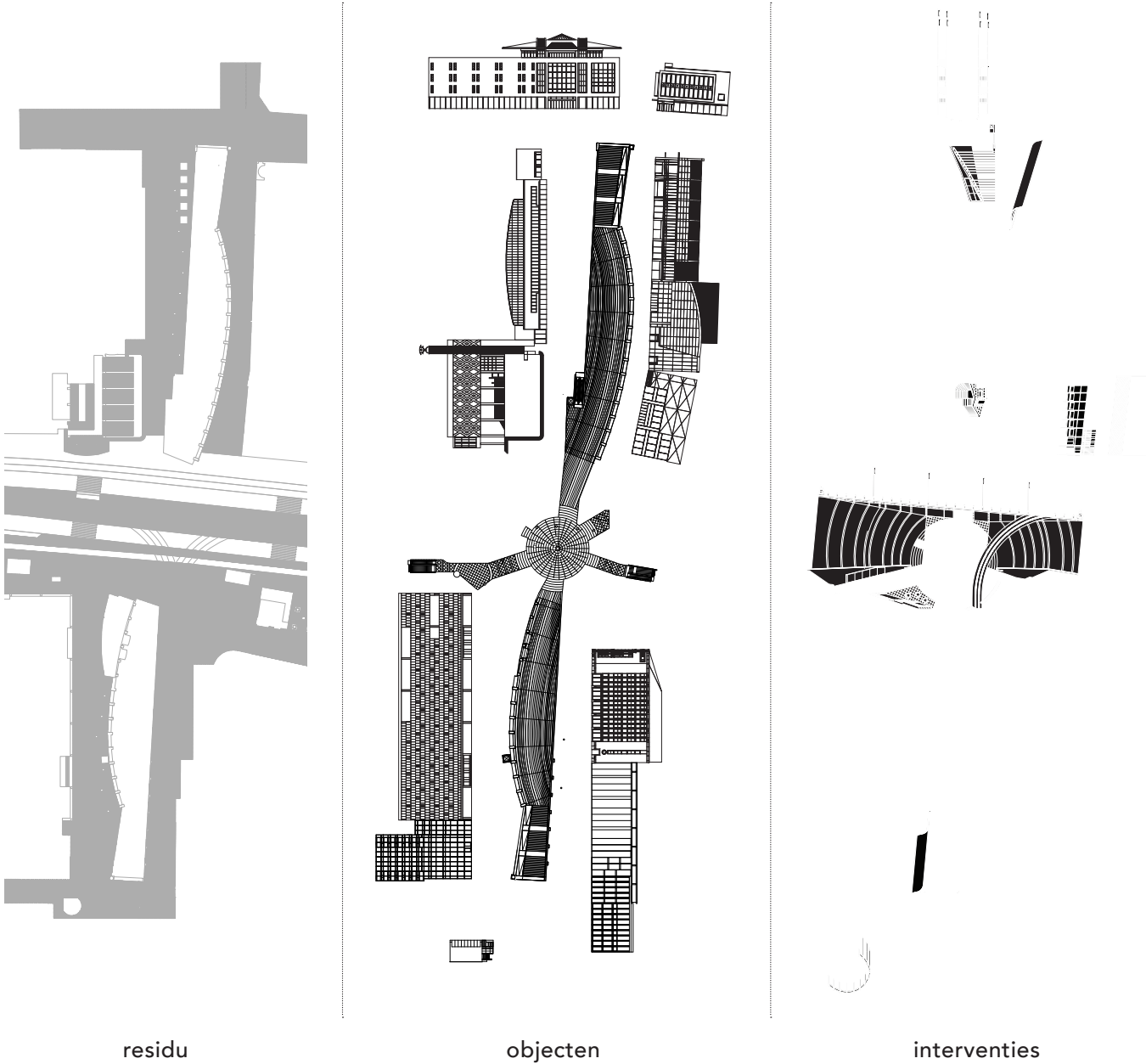
Architectuur van de interventies combineren referenties aan middeleeuwse principes met het materialisering van de bestaande omgeving. Soms het verplaatst bestaande elementen om ze beter zichtbaar maken. Ze zijn de fysieke gereedschap om de omgeving te transformeren en de epifanieën te stimuleren.

Meer dan losse objecten in de ruimte, versterken ze de relatie tussen de bestaande objecten (gebouwen, Beurstraverse) en het residu (voetpad, straat). Door het visuele en fysieke verbinding van bestaande elementen wordt de omgeving beter grijpbaar als locatie, vroeger een verzameling van losse objecten. Zo is de locatie ook beter gezien als geheel, zoals een kamer met zijn muren, vloer en alle componenten.

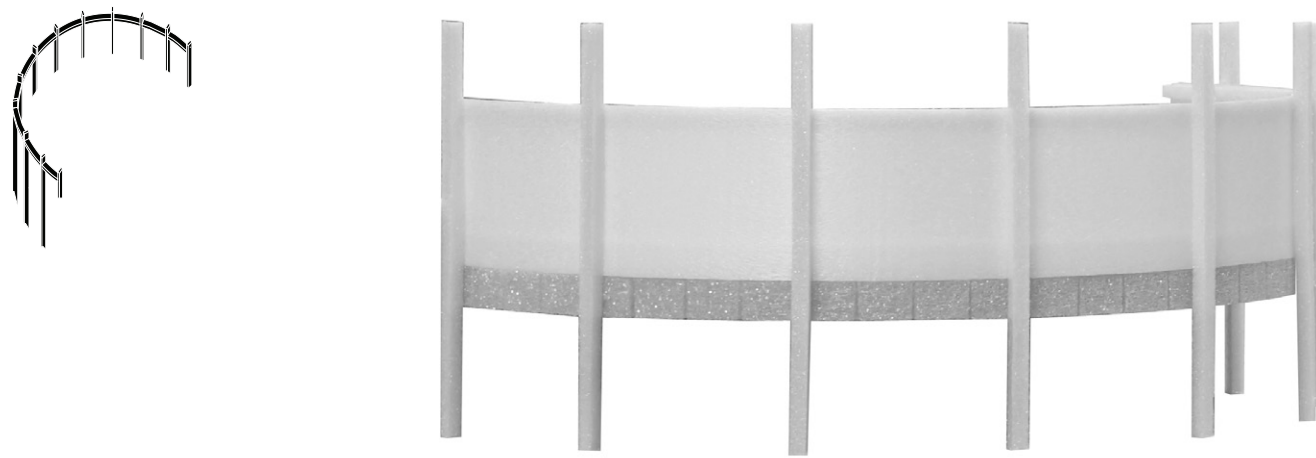
Alle interventies resulteren uit de studie van analogieën, en constitueren in onze ogen het minimum ingreep om een tweede natuur aan deze locatie in Rotterdam te onthullen. Na het uithalen van middeleeuwse principes door de analogieën, zijn ze vertaald in het omgeving aan de hand van de studie van bestaande elementen: constructieve details, kleuren, materiaal, symbolen zijn meegenomen als basis voor het ontwerp.

map interventies

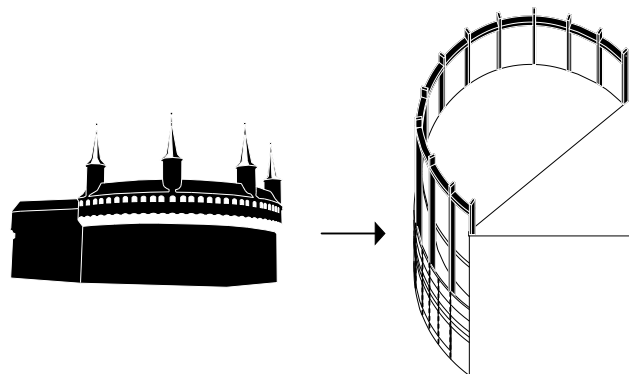
residu - objecten - interventies

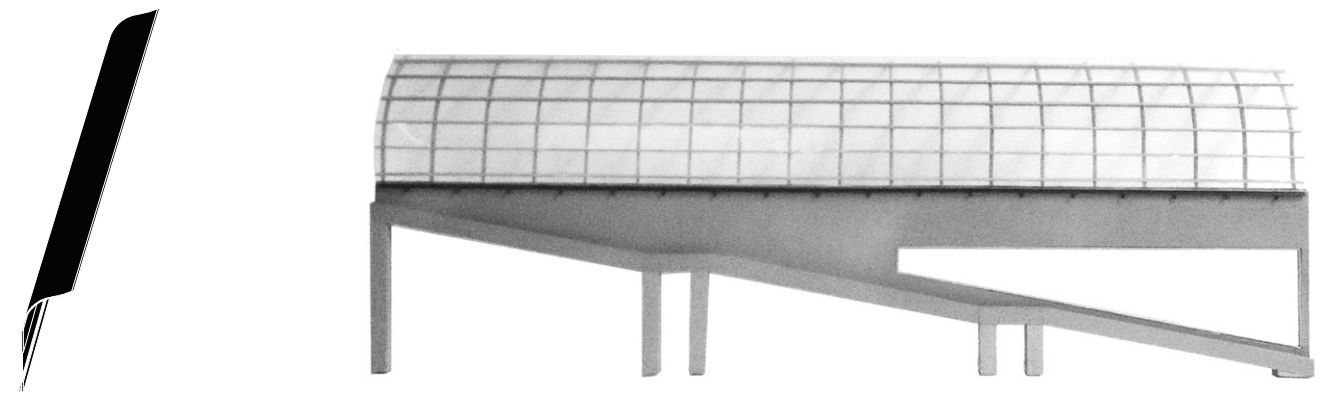
barbakan

Het bestaande gebouw waar Burger King ligt maakt ons denken aan een *barbakan*, een defensieve stadspoort die een breed uitzicht aan de poorthouder geeft. Deze karakteristieken heeft het gebouw al, hij is even zo gepositioneerd, aan de oorspronkelijke rand van de stad, en nu aan de opening van de Beurstraverse aan zijn westzijde.

Een nieuwe structuur wordt op het dak gelegd. Deze versterkt de rythme van de facetten van de gevelplaten en omarmt het bestaand terras aan de eerste verdieping om de uitzichten te kaderen, en het terras als beschermde observatiepunt te karakteriseren. Op het dak die nu toegankelijk is oversteekt de structuur die een simpele hek vormt en de architectuur van het nieuwe gebouw van OMA aan de overkant reflecteert.

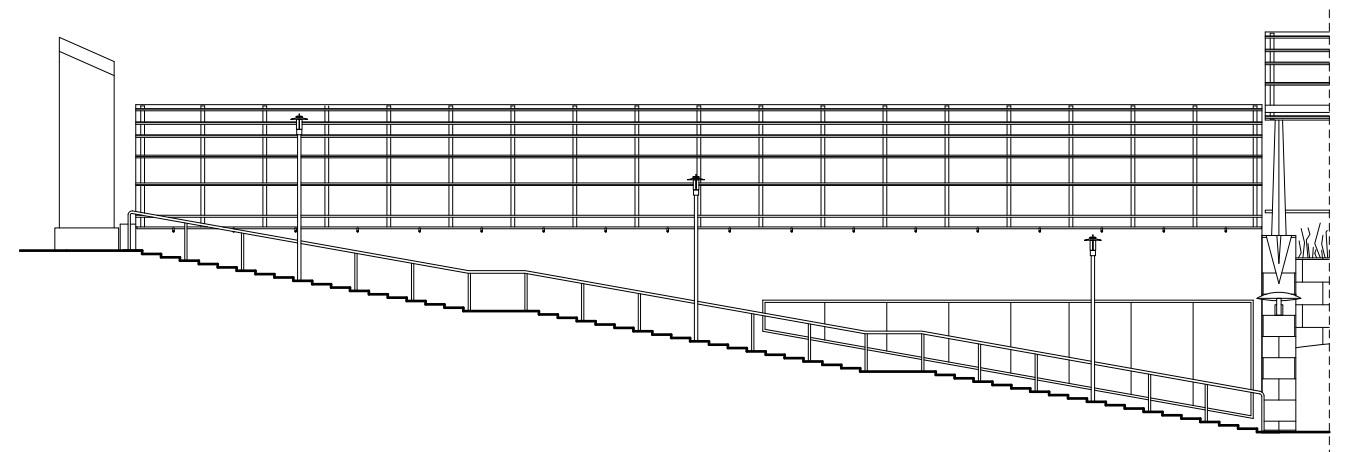
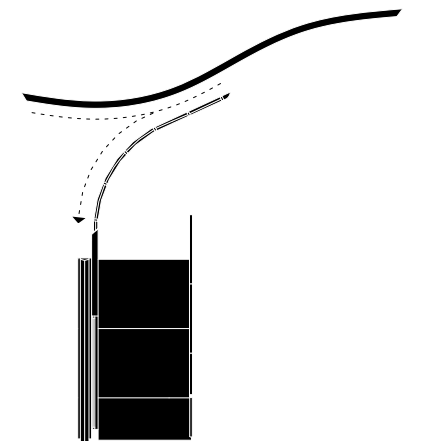
barbakan

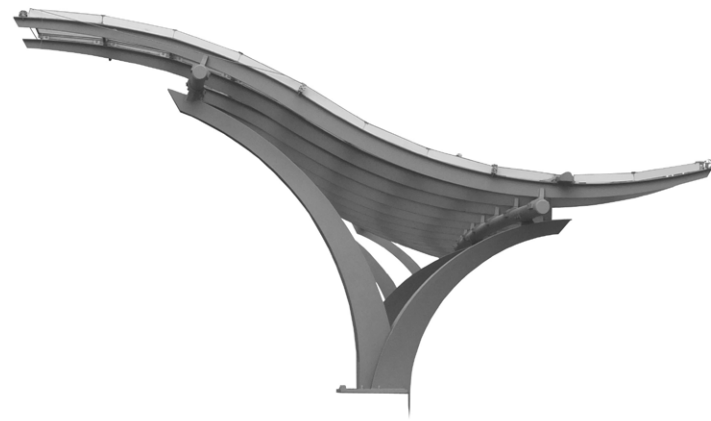
couvertes

De driedelige hellingen volgen de trappen aan de twee extremiteiten van Beurstraverse. Ze zijn de perfecte route voor kinderwagens en illegale fietsers, maar als het regent worden ze glijdend en daarom minder gebruikt.

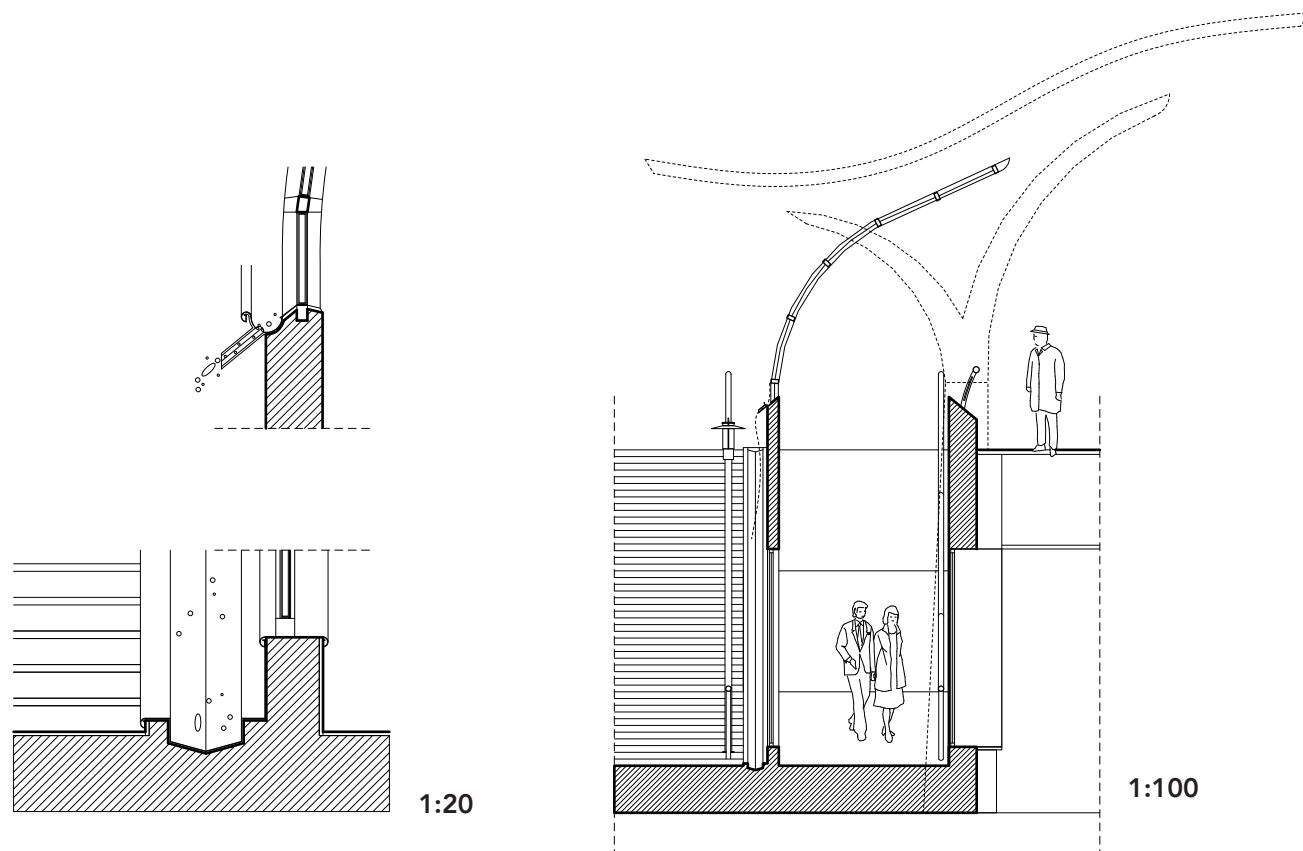
De couvertes creëren een nieuwe structuur in continuatie van de golvende glazen luifel aan de Koopgoot. Ze isoleren de hellingen als bijzondere route. Ze blijven nu altijd droog, maar hebben een interessante relatie met regenwater, als de akoestiek van de route is veranderd, en als de route van de water zelfs is door de golvende structuur geleidt. Een nieuwe goot is aan de couverte gelegd en spreidt de water naar een kanaaltje: een kleine waterval die langs de trappen glijdt.

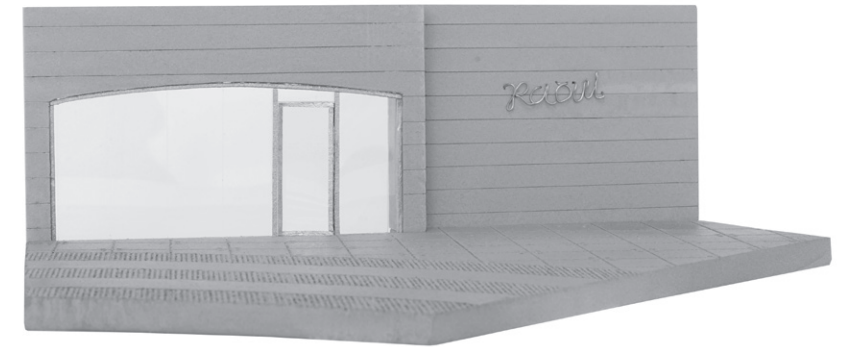
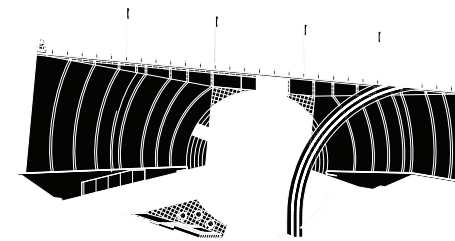
couvertes

bestaande structuur dak beurstraverse

couvertes

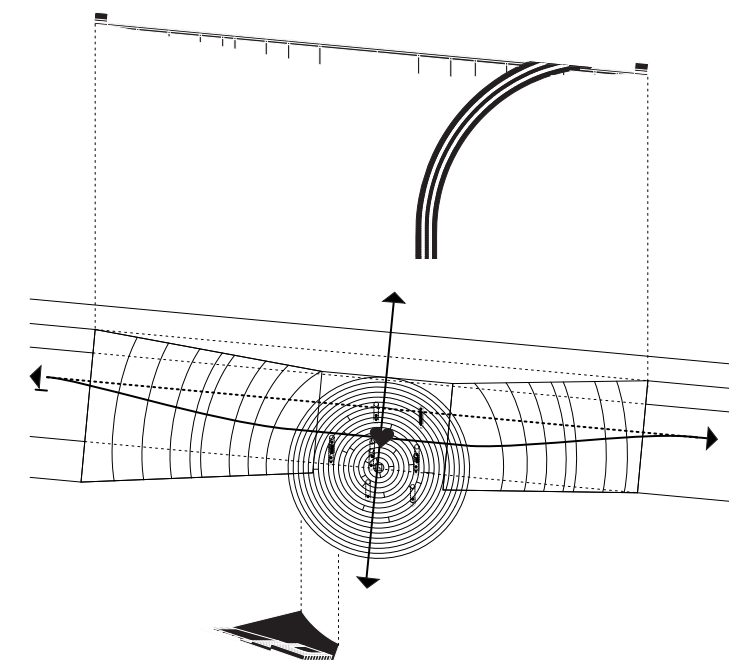
campo

Het autoverkeer vermindert en vandaag wordt het Coolsingel in een enorme voetgangersboulevard getransformeerd. De kruising tussen voetgangers op level -1 en autos op 0 was een ingenieuze oplossing om de twee stromen te faciliteren. Nu dat de level 0 ook voetganger wordt dan is er weinig zin om deze stromen uit elkaar te houden. Het ondergrondse metroplein heeft alle karakteristieken van een centrale plein; op het centrale steen is ook geschreven over het echte hart van de stad (zie atlas). Maar als het nu is, is dat niet zo ervaren.

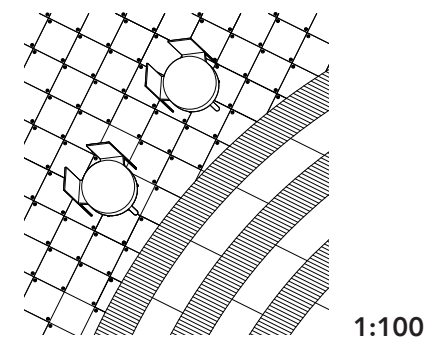
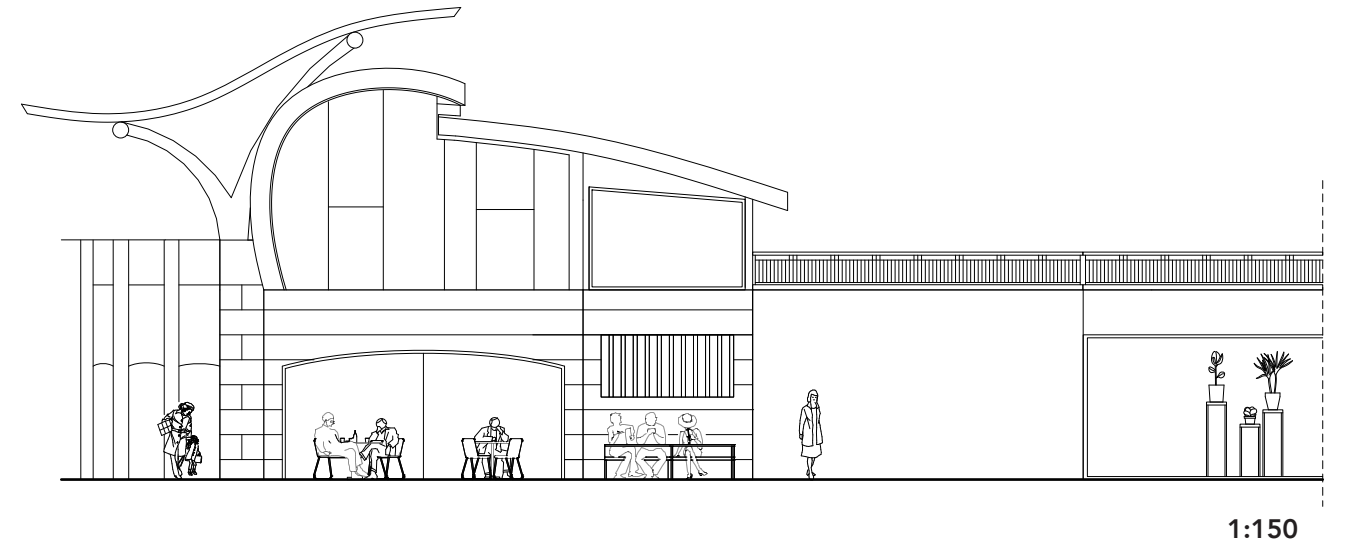
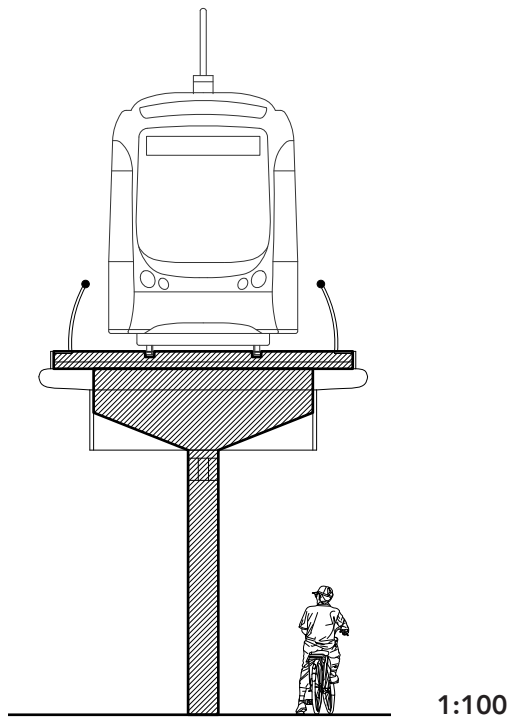
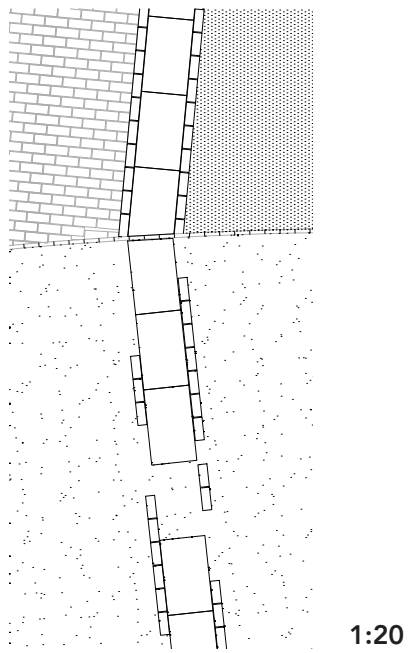
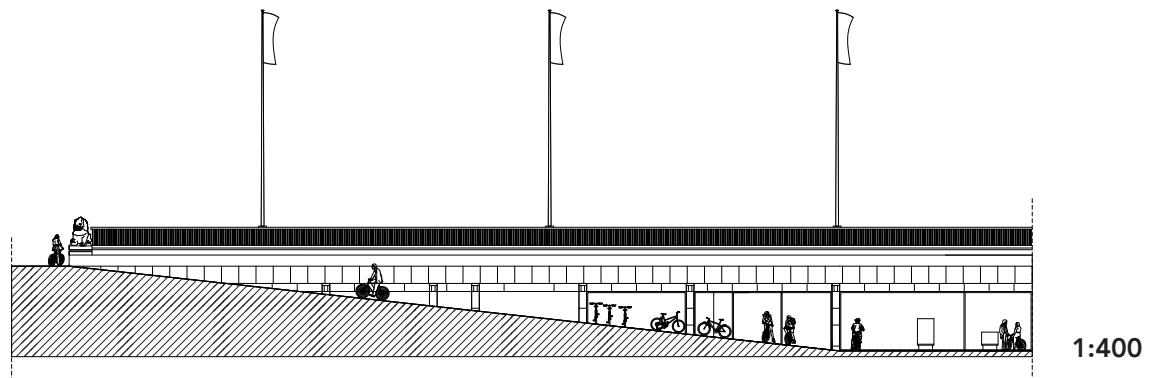
Door de verbinding van de twee levellen en het opening van de centrale plein wordt de kruising

een echte hart. De nieuwe hellingen herinneren het campo van Siena. Deze landschappelijke actie gecombineerd met de doorgang van de tram creert een dynamische stadsbeeld. Alle stromen zijn behouden, maar hun tempo worden met elkaar aangepast. De plek waar mensen alleen maar door gingen wordt een ontmoetingsplek, a *place to be*.

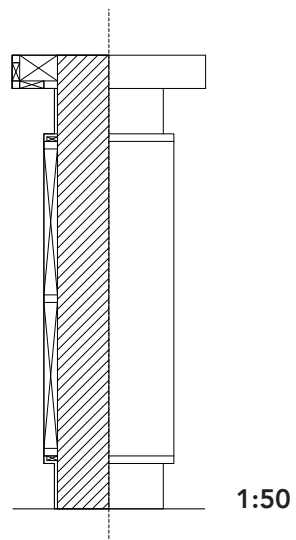
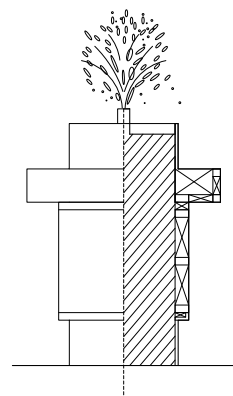
Verschillende delen van dit nieuwe campo worden ontworpen: de nieuwe gevel van het restaurant Raoul aan de plein, de overdekte "galerij" onder het doorgang van de tram, de nieuwe zuilengalerij aan de kant van de helling, gebruikt als nieuwe fietsenstalling. Het materialisering van deze interventies zijn geïnspireerd door elementen van de Beurstraverse en het Coolsingel.

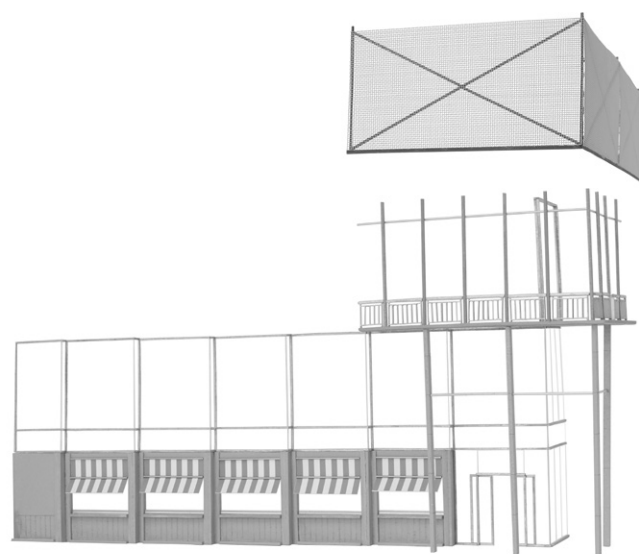
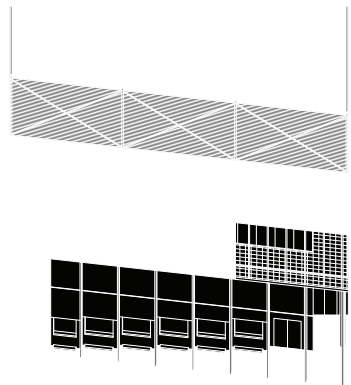
campo

campo

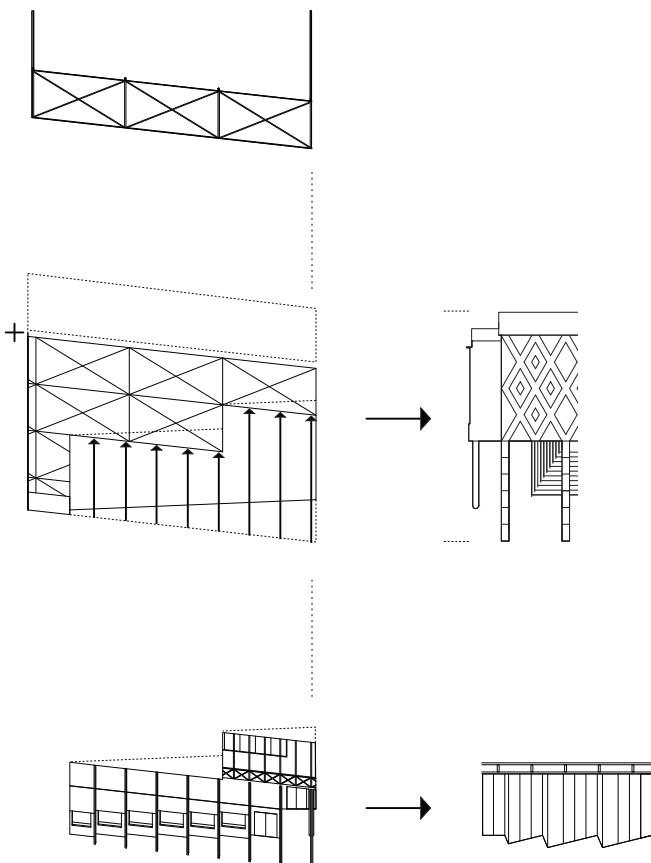
campo

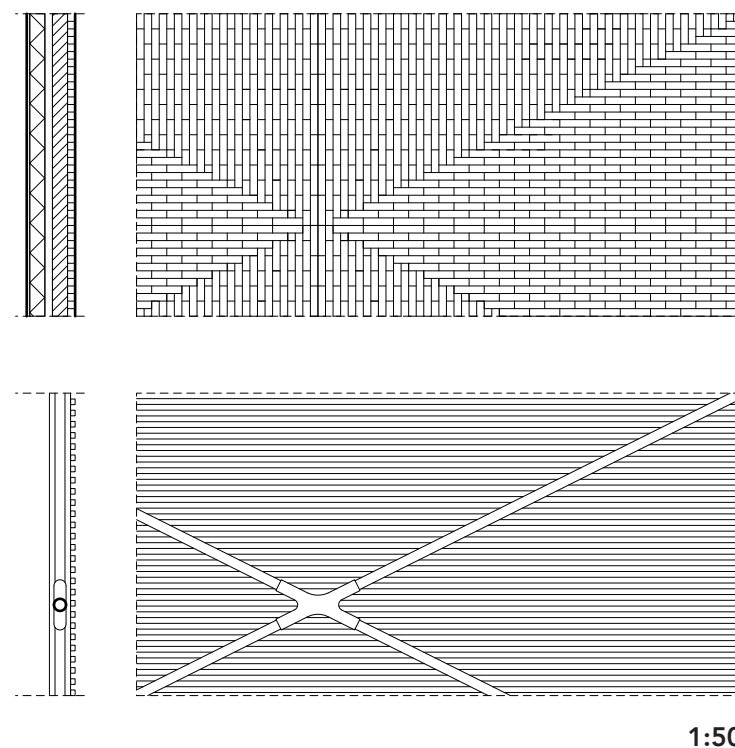
galerijen

De noordgevel van het bestaande gebouw waar C&A ligt heeft twee volumes die zich uit elkaar scheiden: een eerste “innerlijke” glazen volume, en boven een andere baksteen volume die naar de hoek uitsteekt. Een driehoekige volume verschijnt door de schuiving van de twee anderen.

De interventie omarmt deze lege driehoekige volume om galerijen te creëren. Nieuwe kolommen geven balans aan het geheel en creëren een transitieruimte tussen de straat en de winkel. Deze transitie is ruimtelijk benaderd maar ook gebruikelijk: vandaag verandert de dynamiek van grote winkels en moeten ze diverse commerciële strategieën bedenken om hun klanten te behouden. Zo opent bij voorbeeld de Bijenkorf een nieuwe cafe op de plint. Hier voorstellen we een verdeling van de commerciële ruimte van C&A aan de begane grond in kleinere winkels die verhuurd kunnen worden en meer interactie met de publieke ruimte kunnen hebben. Op de eerste verdieping is een nieuwe terras, die op dezelfde level dan de cafe van Donner aan de overkant is gelegd. Op de dak is een nieuwe hoogte geplaatst om de proporties tussen C&A gebouw en Beurs te versterken en met de piazza San Marco te vergelijken. De diamantpatroon van de baksteen gevel wordt hergebruikt in een metalstructuur die lichtheid aan het geheel geeft, herinnert de gevel van de parkings van de locatie, en uitzicht en transparantie naar buiten aan de bezoekers geeft.

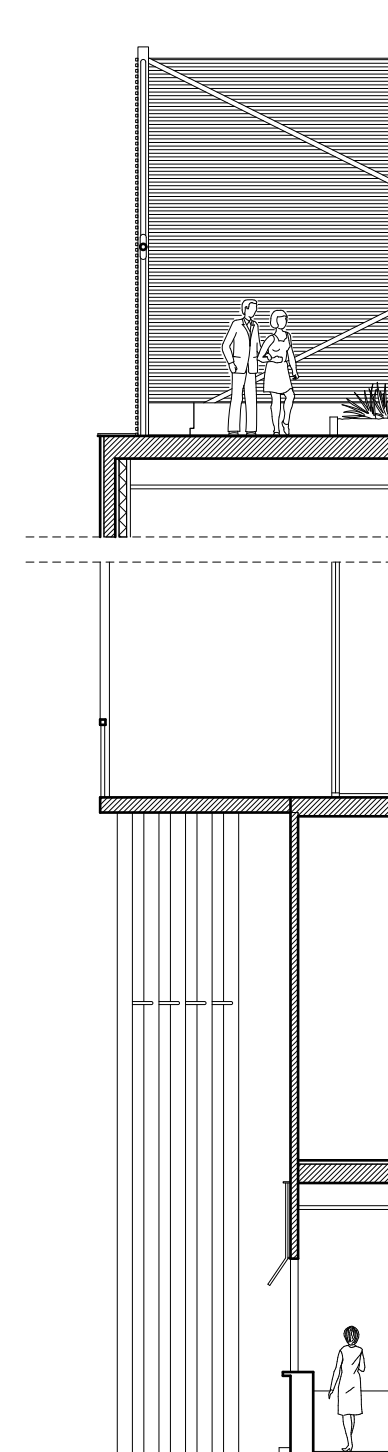

galerijen

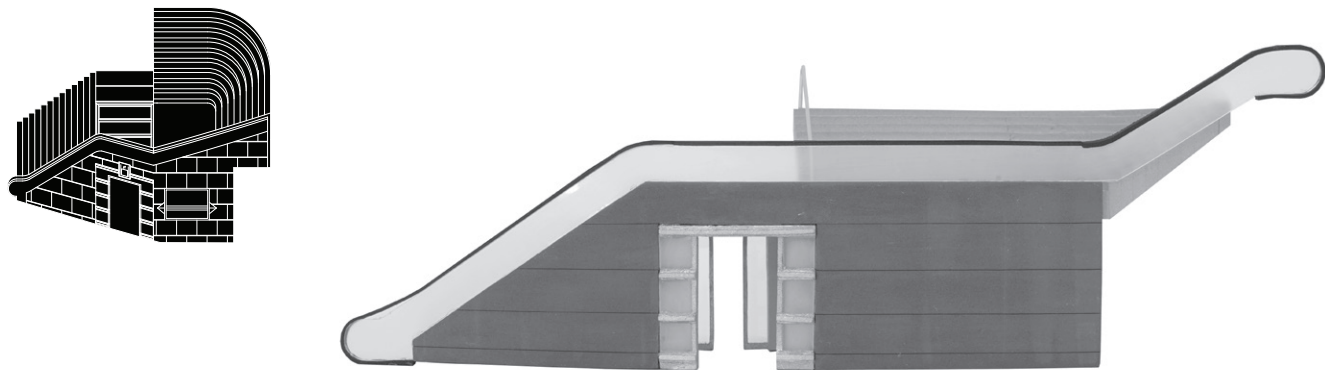

1:50

galerijen

1:100

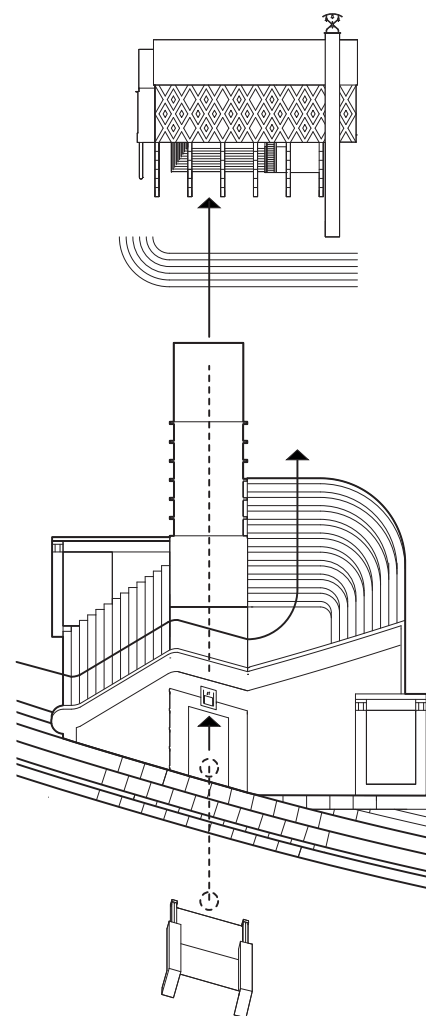

scala I

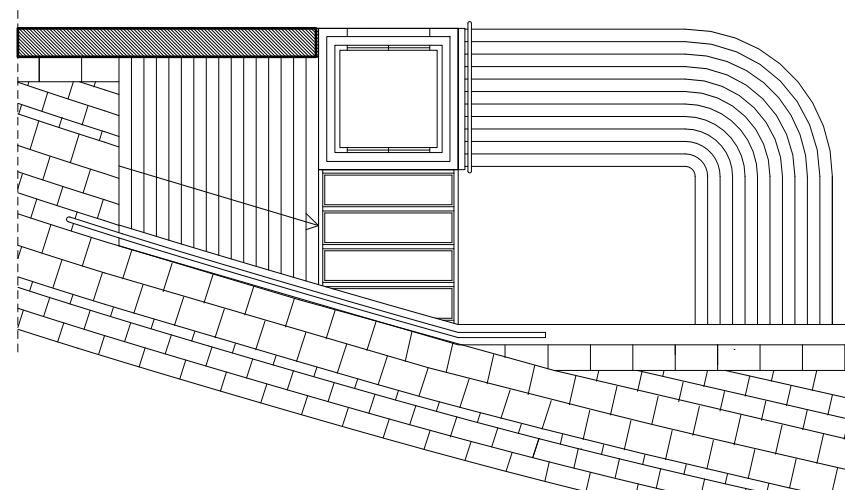
Als we vandaag de lift tussen de Koopgoot en de Beurs nemen, is onze zichtlijn parallel aan de Koopgoot. Jammer genoeg, aangezien de potentieel van de monumentale perspectief van de trap naar de WTC.

De interventie draait de richting van de liftroute om het aankomst op level 0 direct aan de Beurs te leggen. De huidige roltrap wordt aan de overkant verplaatst en door een meer aangename trap vervangd. Deze trap wordt boven geopend om vrijheid aan de bezoekersroute te geven: hij kan direct naar de Beurs gaan, of parallel aan de Beurstraverse doorgaan. Het ingang naar de lift ligt in het midden van de trap: een herinnering aan de Scala dei Giganti van Palazzo Ducale. Een bedekte 'antichambre' wordt gecreerd, de wachtruimte voor de lift of eventueel een intieme plek om voor een moment naar rust te komen.

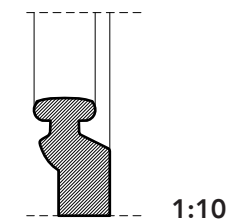
Het ingang naar de lift is precies in de as van de zuilengalerijen aan de overkant geplaatst, en de muur van de trap volgt nu de richtlijn van de vloerpatroon van Beurstraverse. Het nieuwe object omarmt en verbindt de componenten van het omgeving.

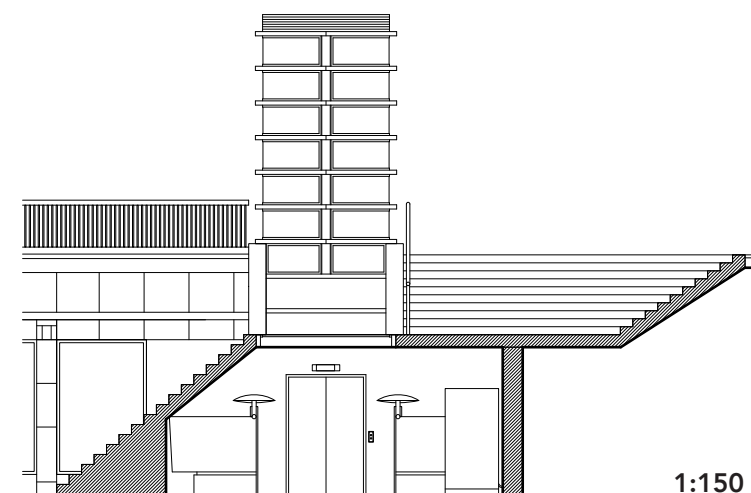
scala I

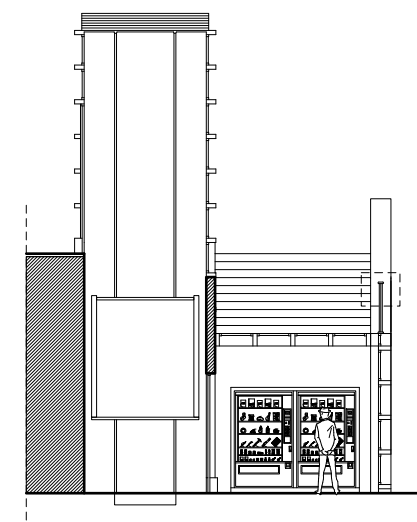
1:150

1:10

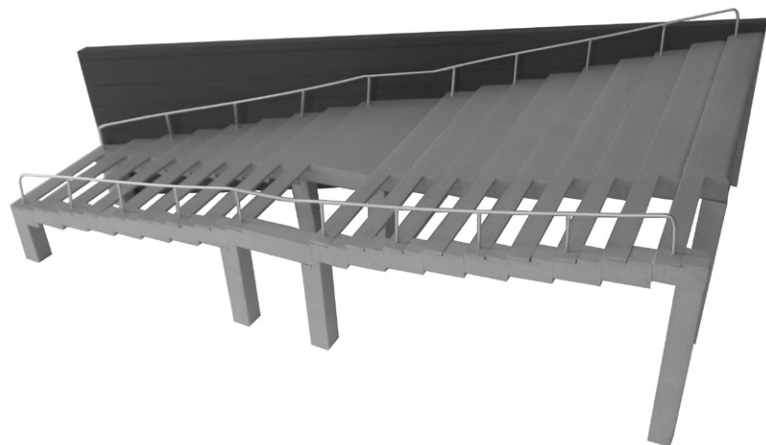
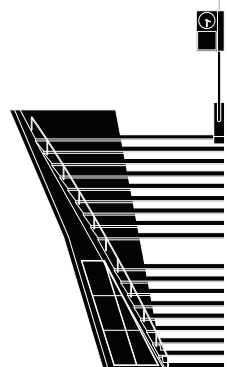

1:150

1:150

scala I

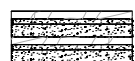
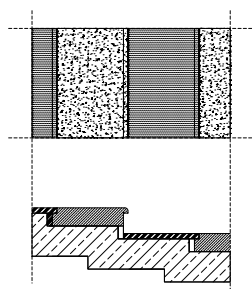

scala II

De potentieel van de bestaande trap van de Beurstraverse naar Hudson's Bay wordt in deze interventie begrepen. De zachtheid van de trap samen met de monumentaliteit van het voormalige V&D gebouw maken ons denken aan de Capitole in Rome.

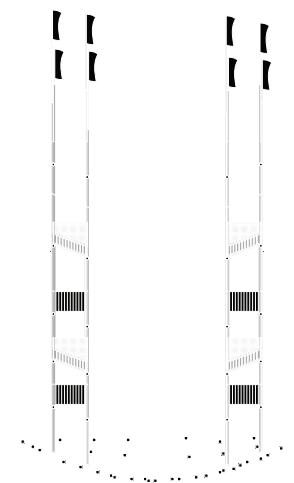
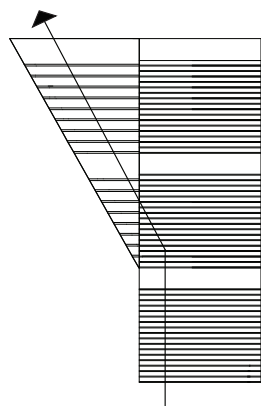
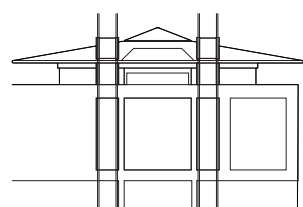
Deze monumentale perspectief wordt versterkt door het openen van de trap op zijn linkerkant, om de uitzicht naar het gebouw te openen.

De proporties van de treden zijn nu oncomfortabel: een ander half stap voor een halve hoogte. In het nieuwe deel van de trap is de hoogte van de stap verdubbeld en dus zijn lengte ook verdubbeld. Ruimte is zo gecreëerd om een uitnodigende plek om te zitten te constitueren.

1:50

scala II

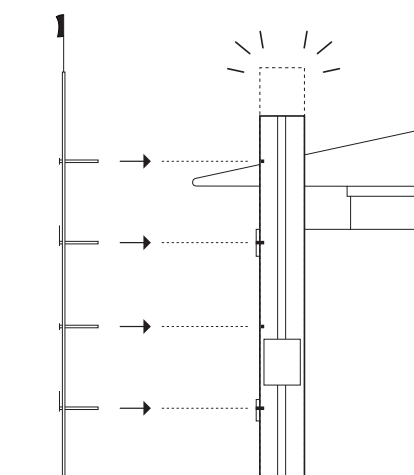

hudson's

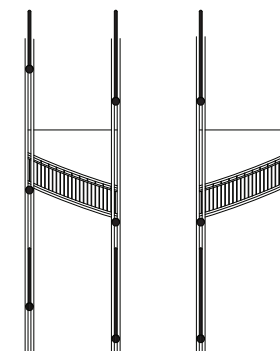
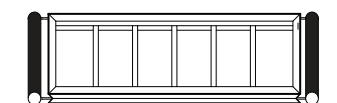
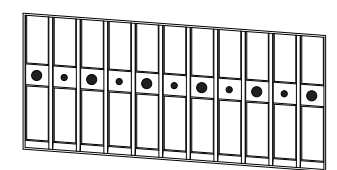
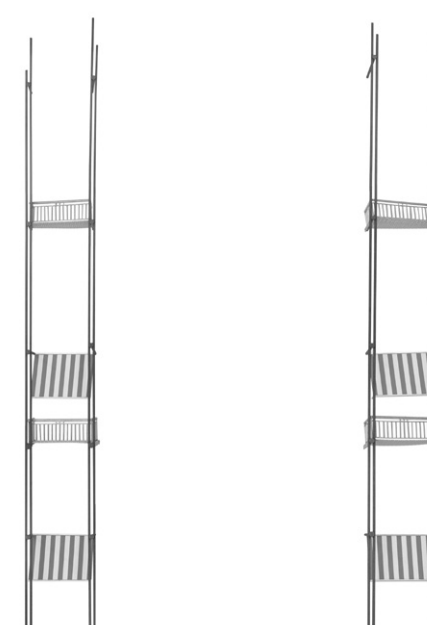
De bestaande liftschachten die boven de massieve rechthoekige gevel aankomen zijn de basis van de interventie. Een nieuwe lichte structuur is aan de structuur van de schachten aangehouden. Deze onthult de karakter van torens van de schachten, en creert nieuwe balkons om een uitzicht op het stedelijk landschap te hebben.

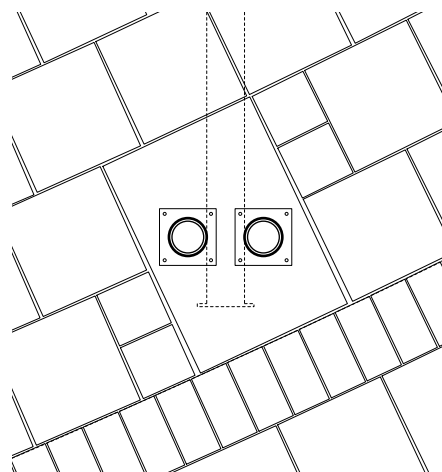
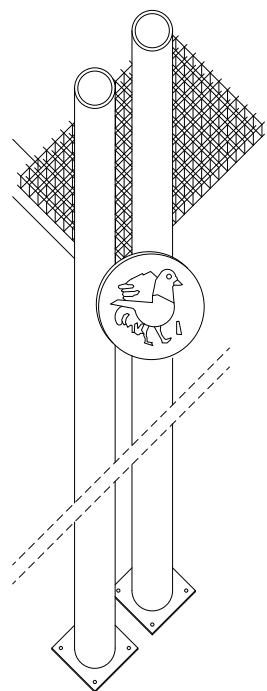
Het detaillering van de structuur neemt inspiratie van de ronde structuur van de luifel aan de Hema, samen met middeleeuwsachtige details uit de gevel van Peek&Cloppenburg.

De oversteek van het ronde dak wordt geprojecteerd op de straatpatroon: enkele stenen worden vervangd door kleurstenen om een uitnodigend ingang te markeren.

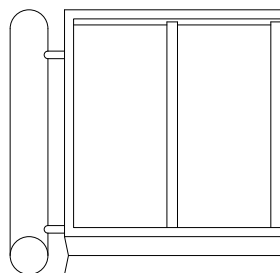

hudson's

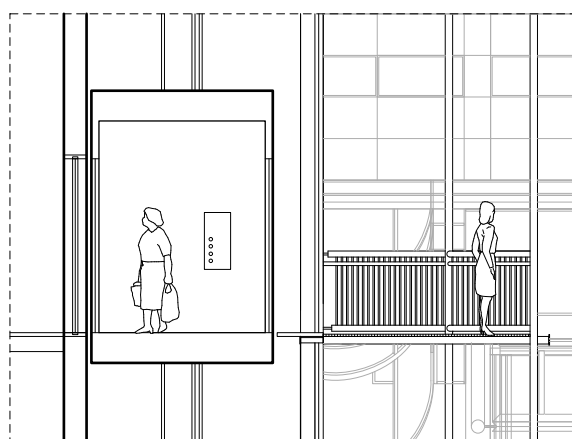

1:20

1:50

1:100

ervaring

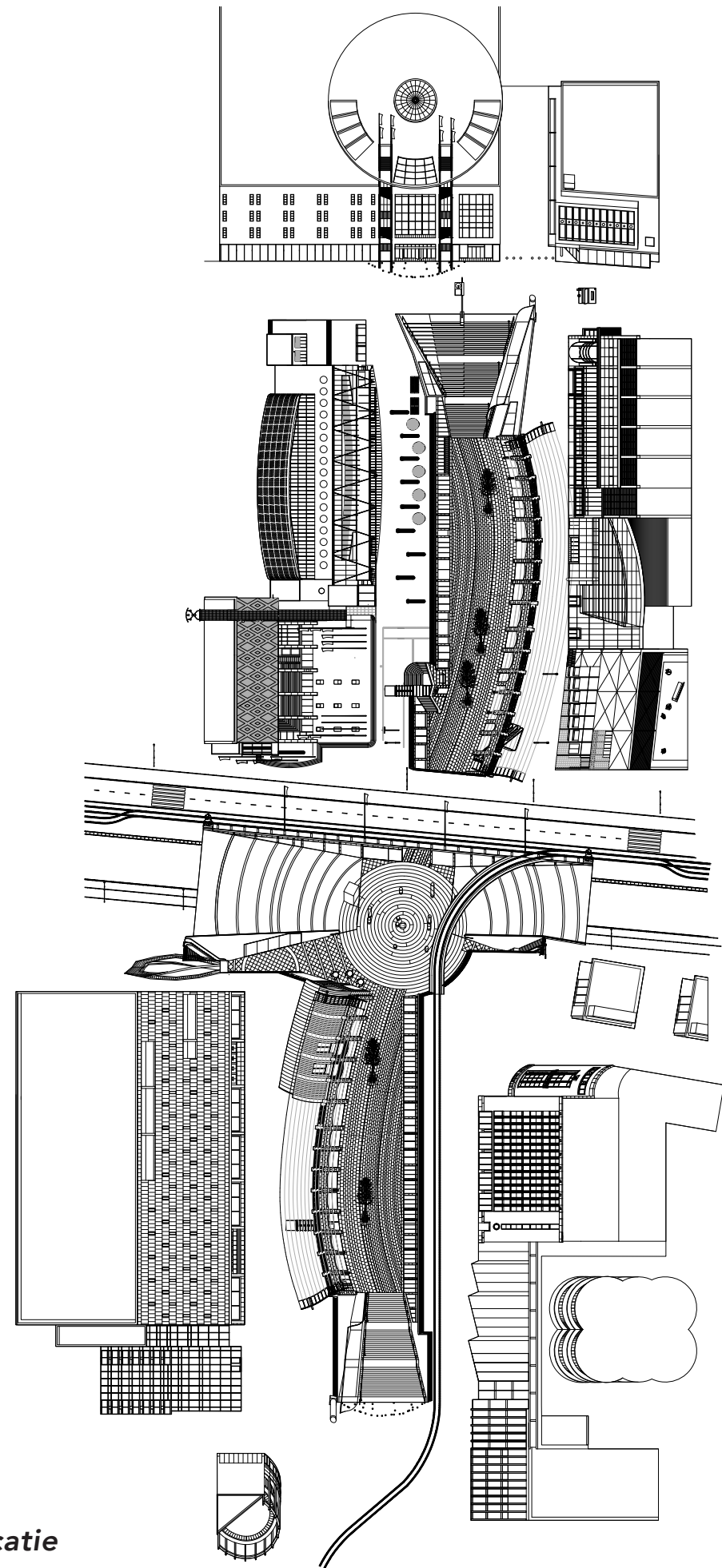
...Hij stopt bovenaan de trap en grijpt het perspectief dat voor hem opent, een stedelijk landschap dat hij al vele malen eerder heeft gezien, maar om een of andere reden nauwelijks heeft waargenomen. Er is iets veranderd, maar hij weet niet wat. Hij loopt de trap af, wandelt geleidelijk door het eerste deel van de zogenaamde Koopgoot en bevindt zich ineens op een stedelijk piazza. De meeste van de bestaande elementen zijn gebleven maar het voelt nu bijna als de campo van Siena. Hij vervolgt zijn tocht, stopt verschillende keren, door nieuwe inrichtingen uitgenodigd om te observeren, zitten, voelen en aanraken.

Als hij aan het einde van de Koopgoot aankomt, bewandelt hij de traptredes op die hij vroeger alleen maar vanwege hun oncomfortabele proporties opmerkte. Deze geven hem nu de vrijheid om naar boven te kijken. Nu de linkerzijde van de trappen is verbreed, verschijnt het voormalige V&D gebouw monumentaal en flankiert het het perspectief met zijn twee torens en zijn ufo bovenaan. Vanaf nieuwe balkons aan de torens zwaaien mensen naar hem, met een strategisch hoog standpunt. De ondergrondse kruising als een piazza, of dat moderne gebouw als een gotische kerk: hij voelt zich bijna als in een middeleeuwse stad. Een vreemde indruk, want evenals Rotterdam ooit een middeleeuwse stad was, is er niets van die tijd overgebleven. Zou het een onverwachts aandenken van zijn oorspronkelijke karakter kunnen zijn?

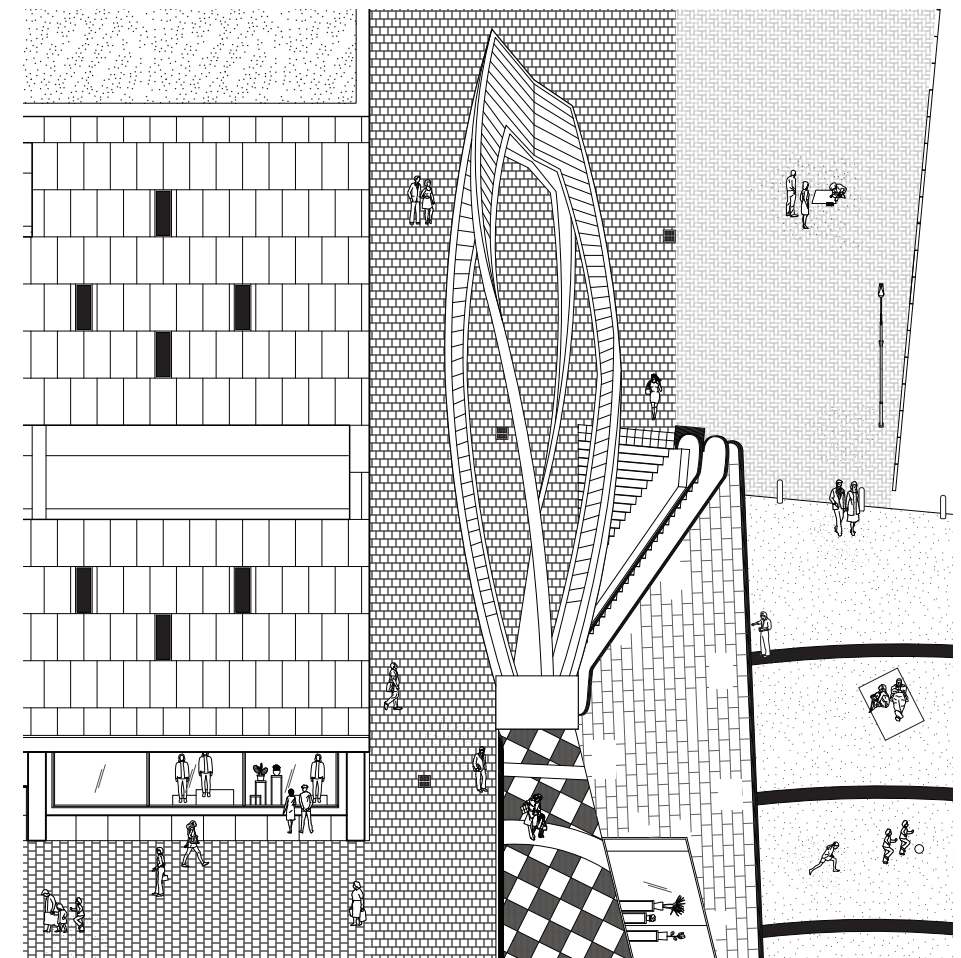
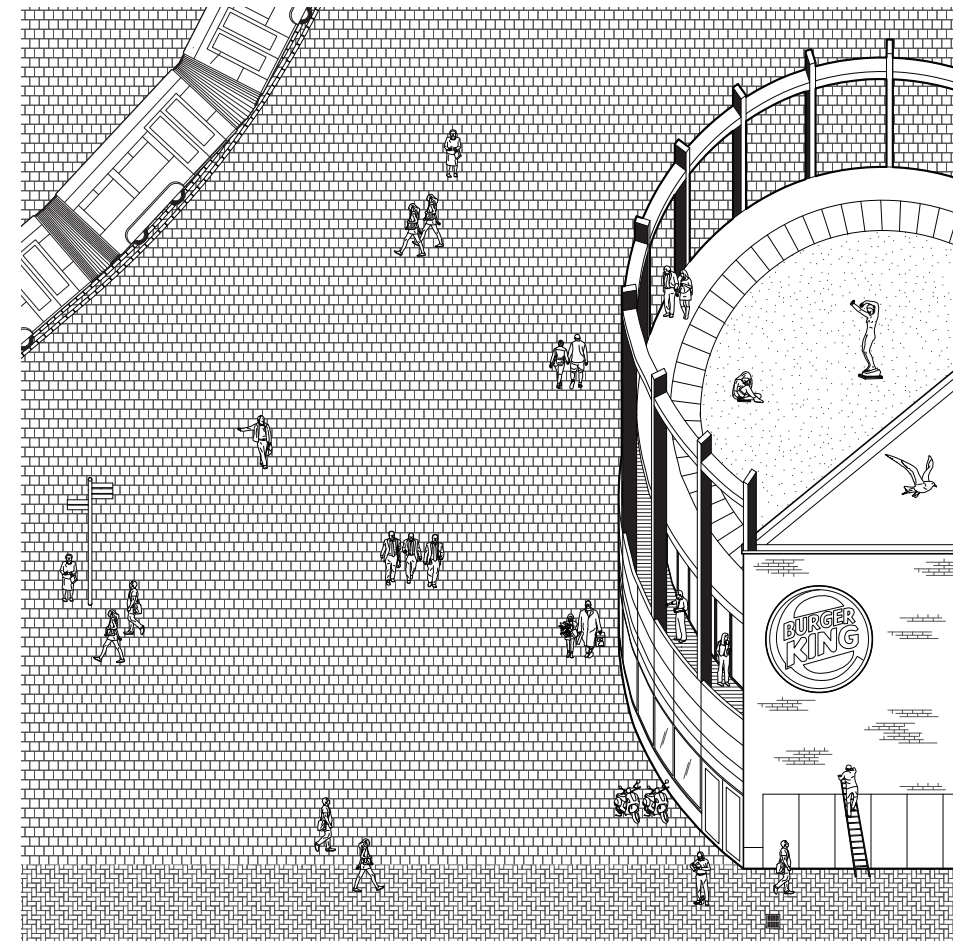
De ontwikkelde methode van ons project, actief bedoeld, is 'description by design' benoemd. Het kiest momenten in deze centrale locatie in Rotterdam, waar de compositie van het omgeving omstandigheden voor potentiële nieuwe opening en creëren. Deze omstandigheden zijn in de vorm van architectonische interventies vertaald.

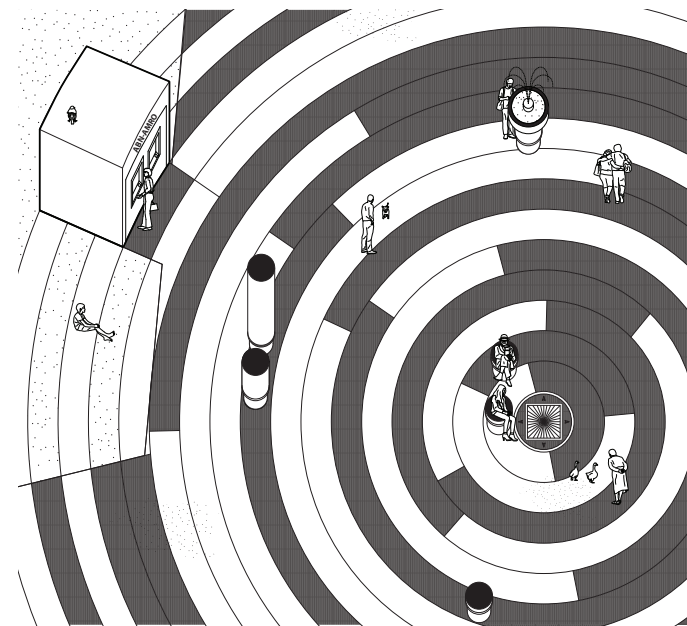
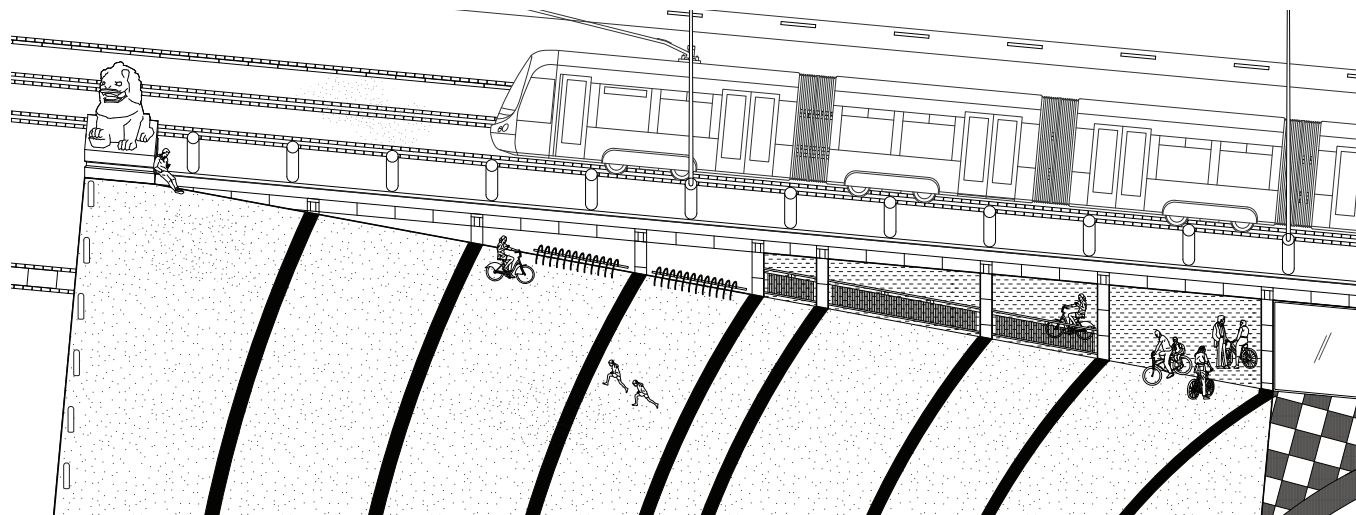
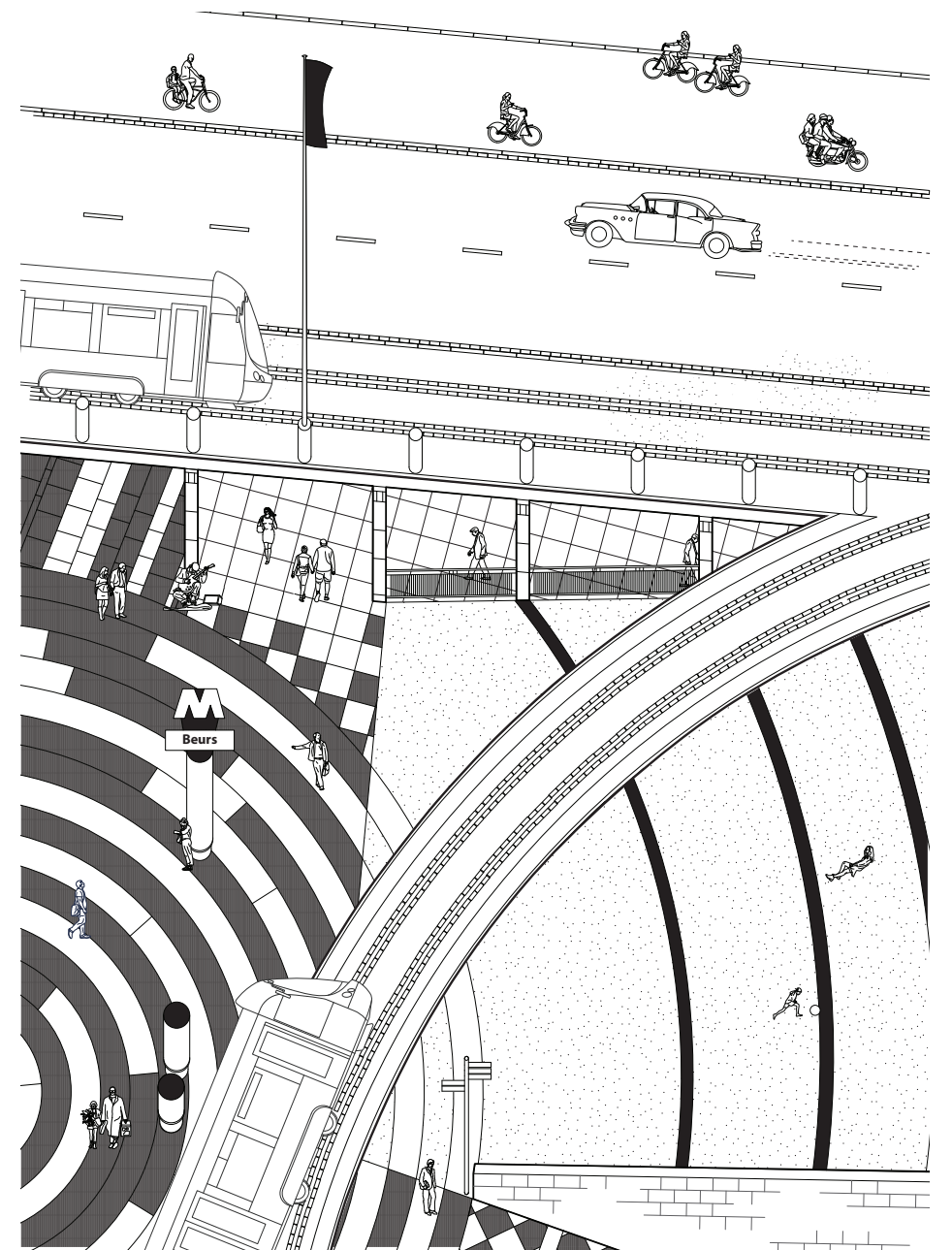
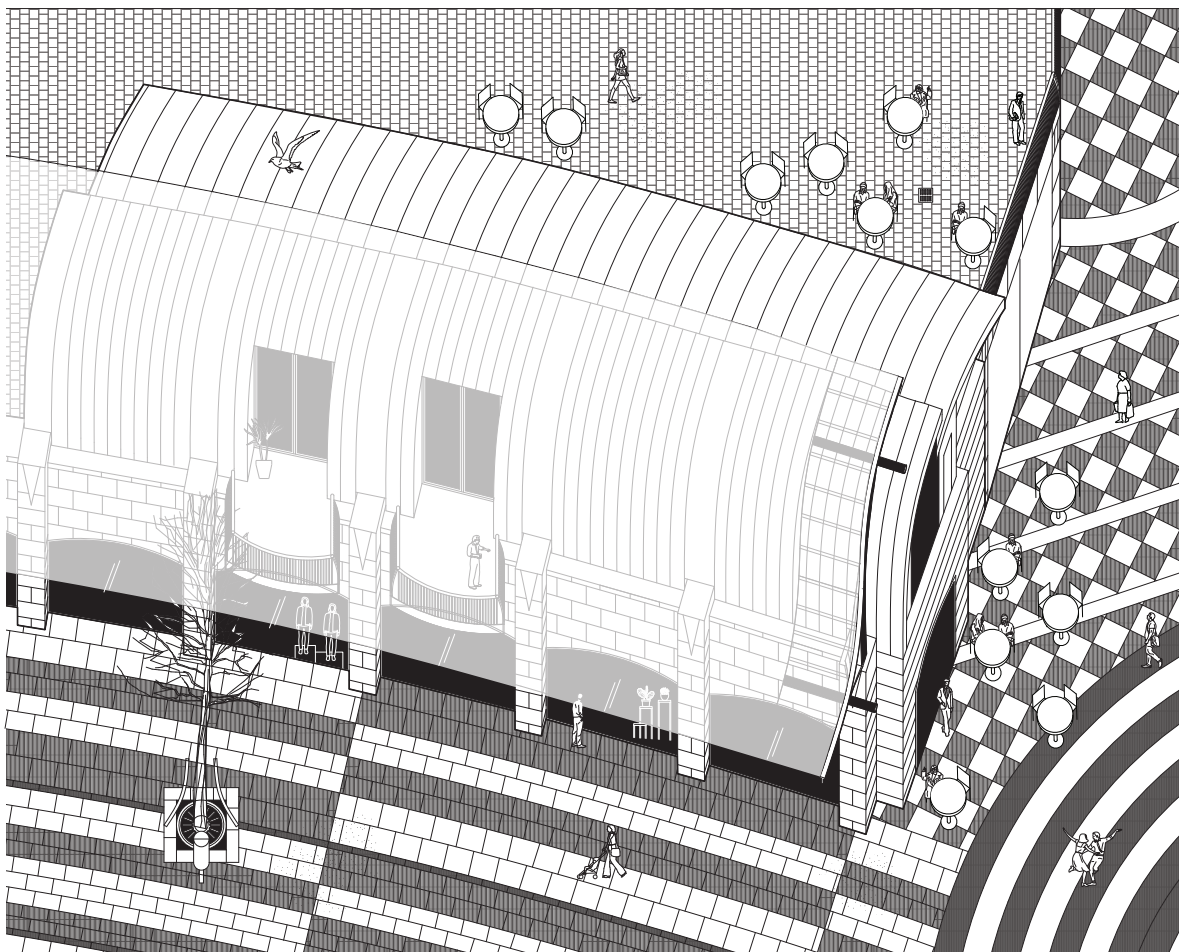
De interventies reageren op het bestaand, of ze versterken het, om zijn inherente waarde en identiteit te onthullen. Deze interventies stimuleren de perceptie van een waarnemer, te zien op onze eindbeelden, om een parallele realiteit te verbeelden, net anders dan degene hij zit nu in. Deze realiteit is gezien als meer levend en interactief in de zin van gebruik, en faciliteert de publieke ruimte voor de mensen die het willen toe-eigenen.

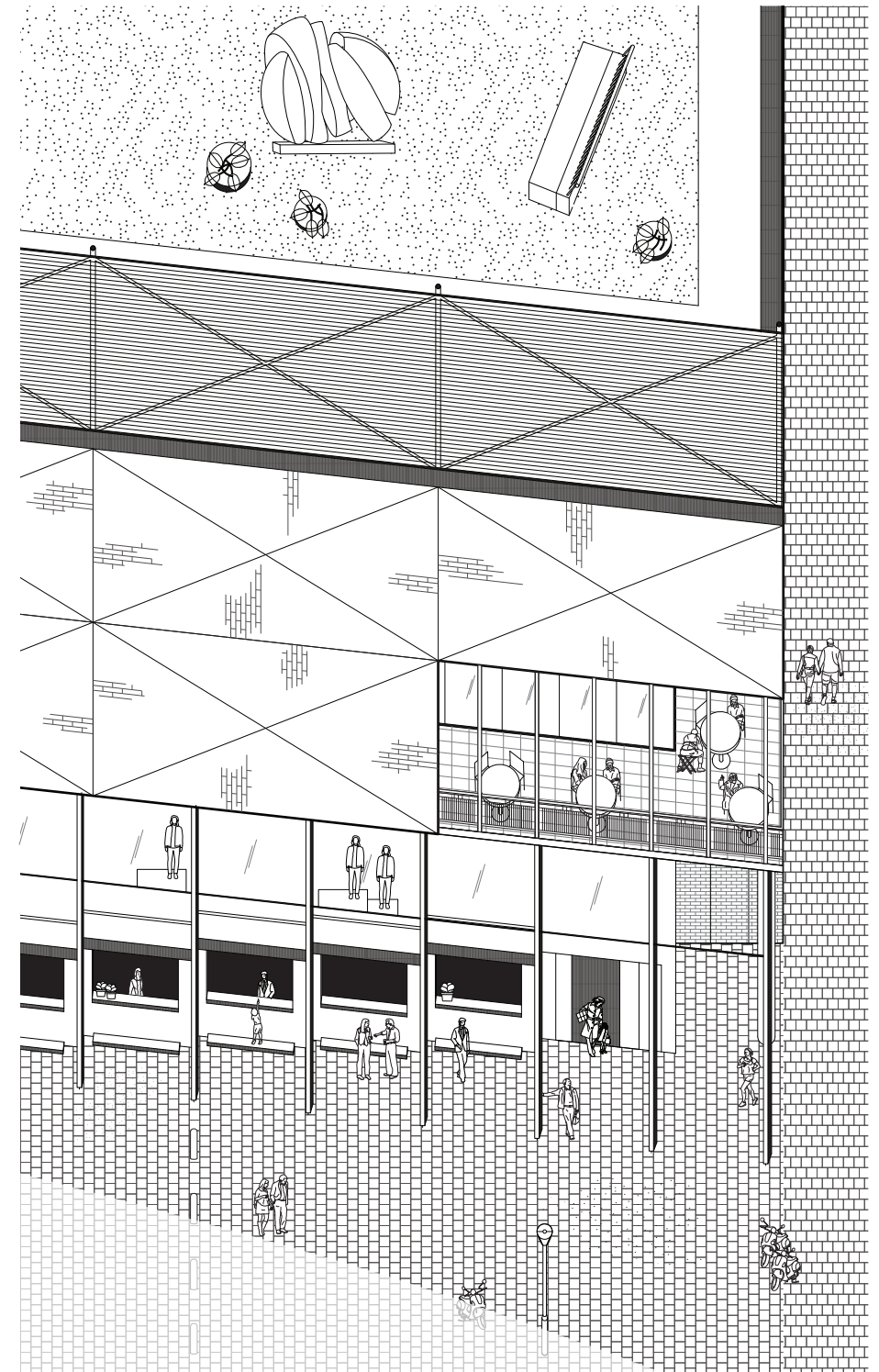
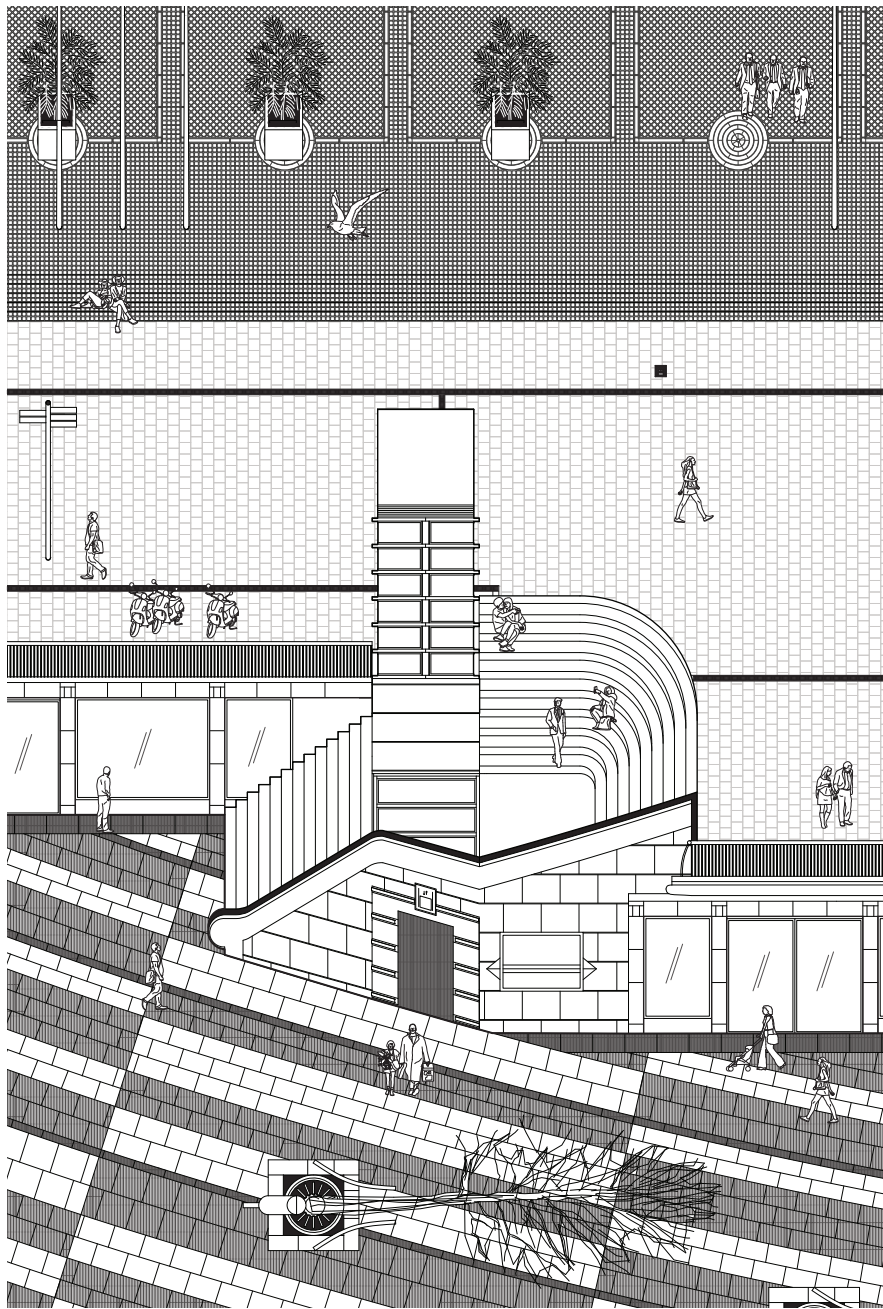
We dromen niet over een utopische ruimte, juist willen we meer bewust van de ruimtelijke kwaliteiten van het centrum Rotterdam zijn. Als de bedoeling van onze interventies de epifanieën is, de beleefde momenten, willen we het mogelijk maken om de fysische ruimte waar te nemen.

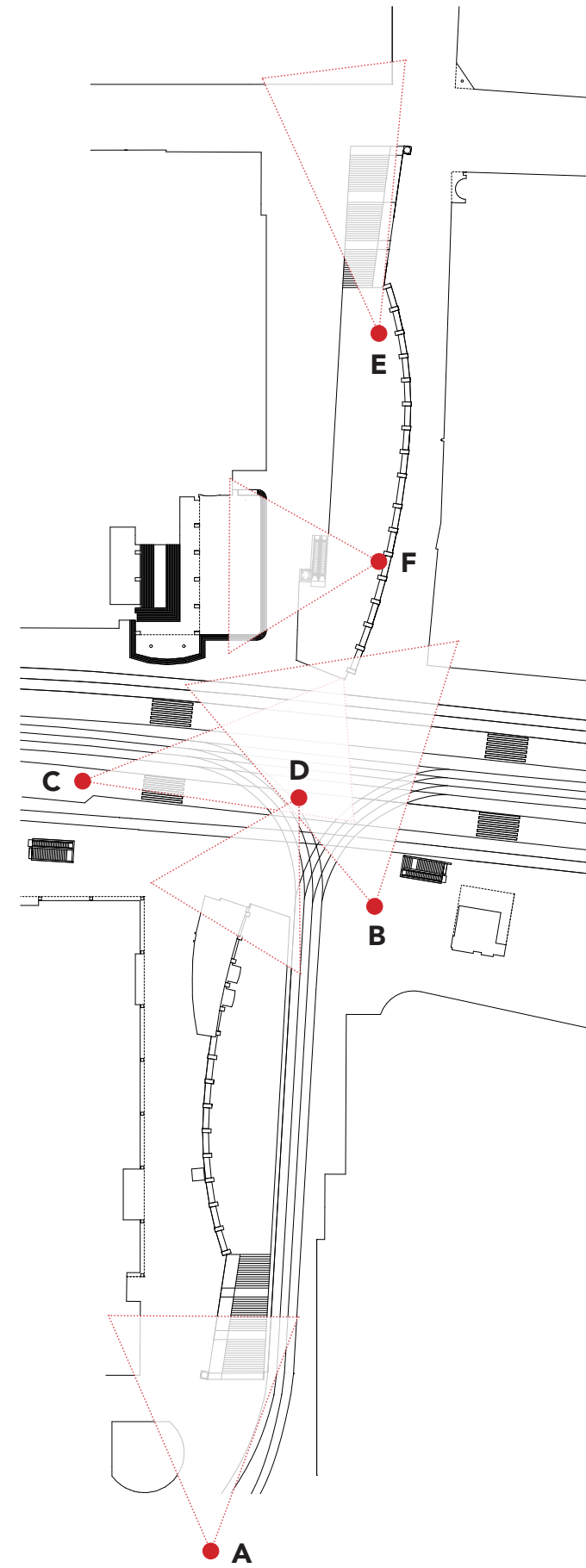
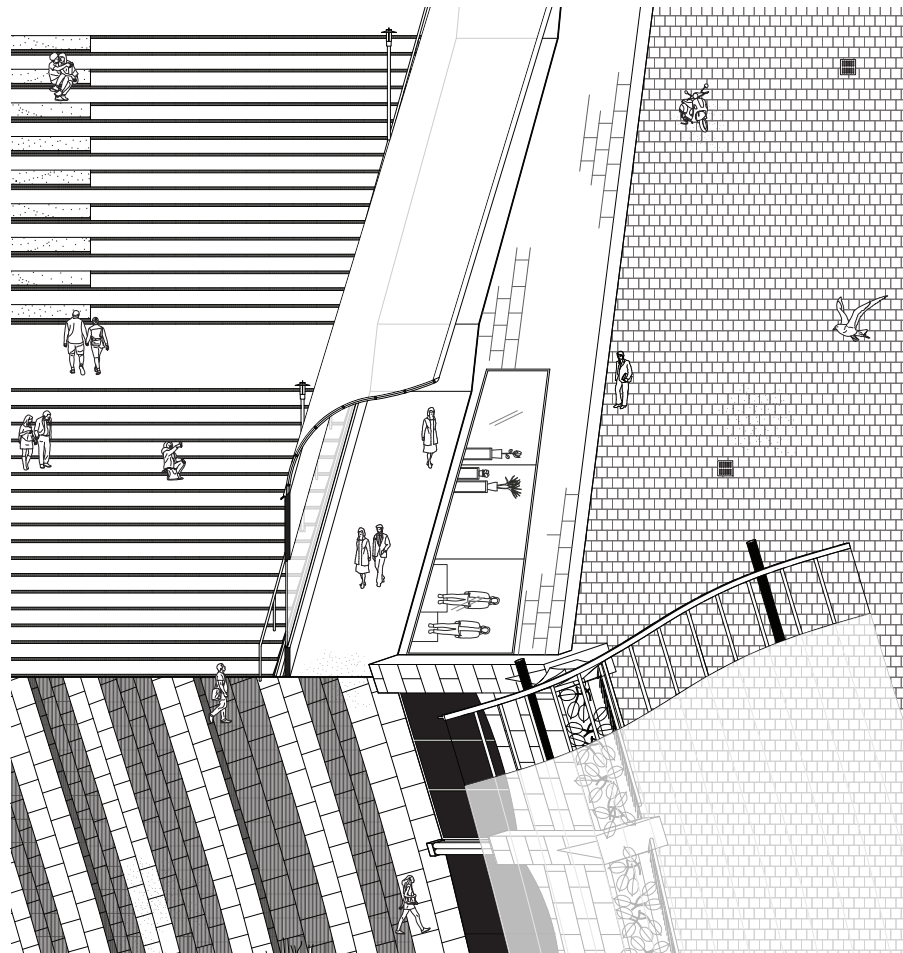
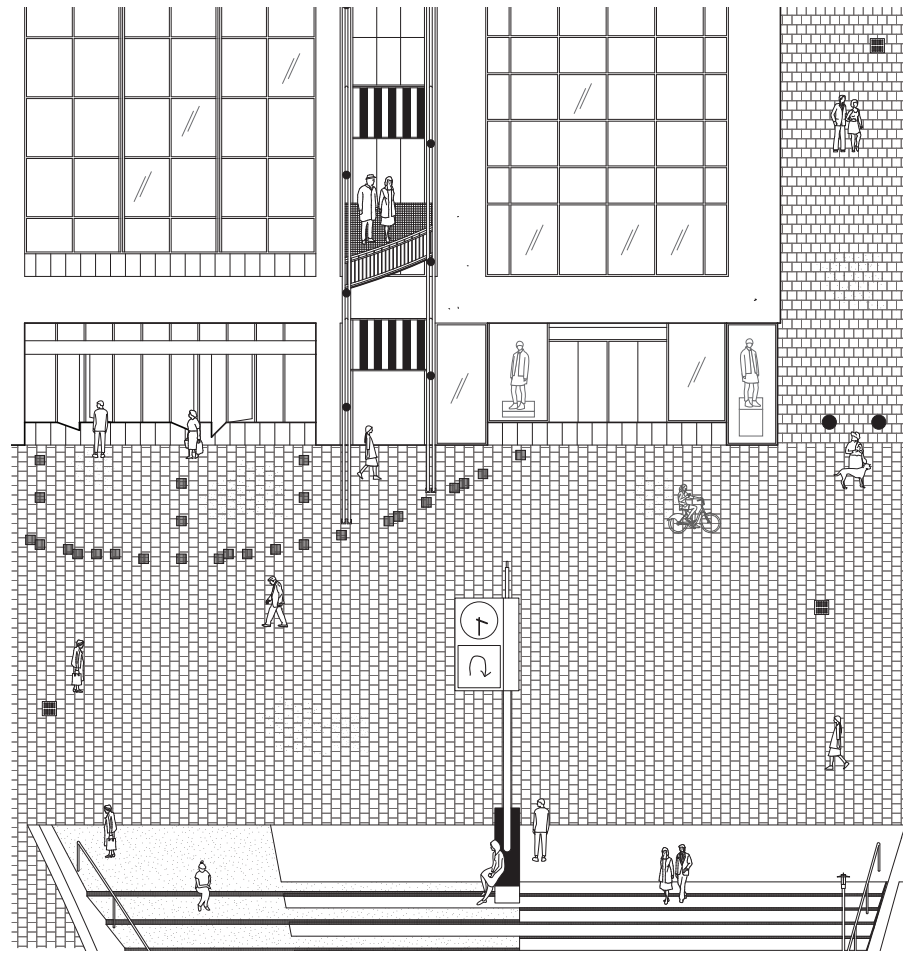

isometrie locatie

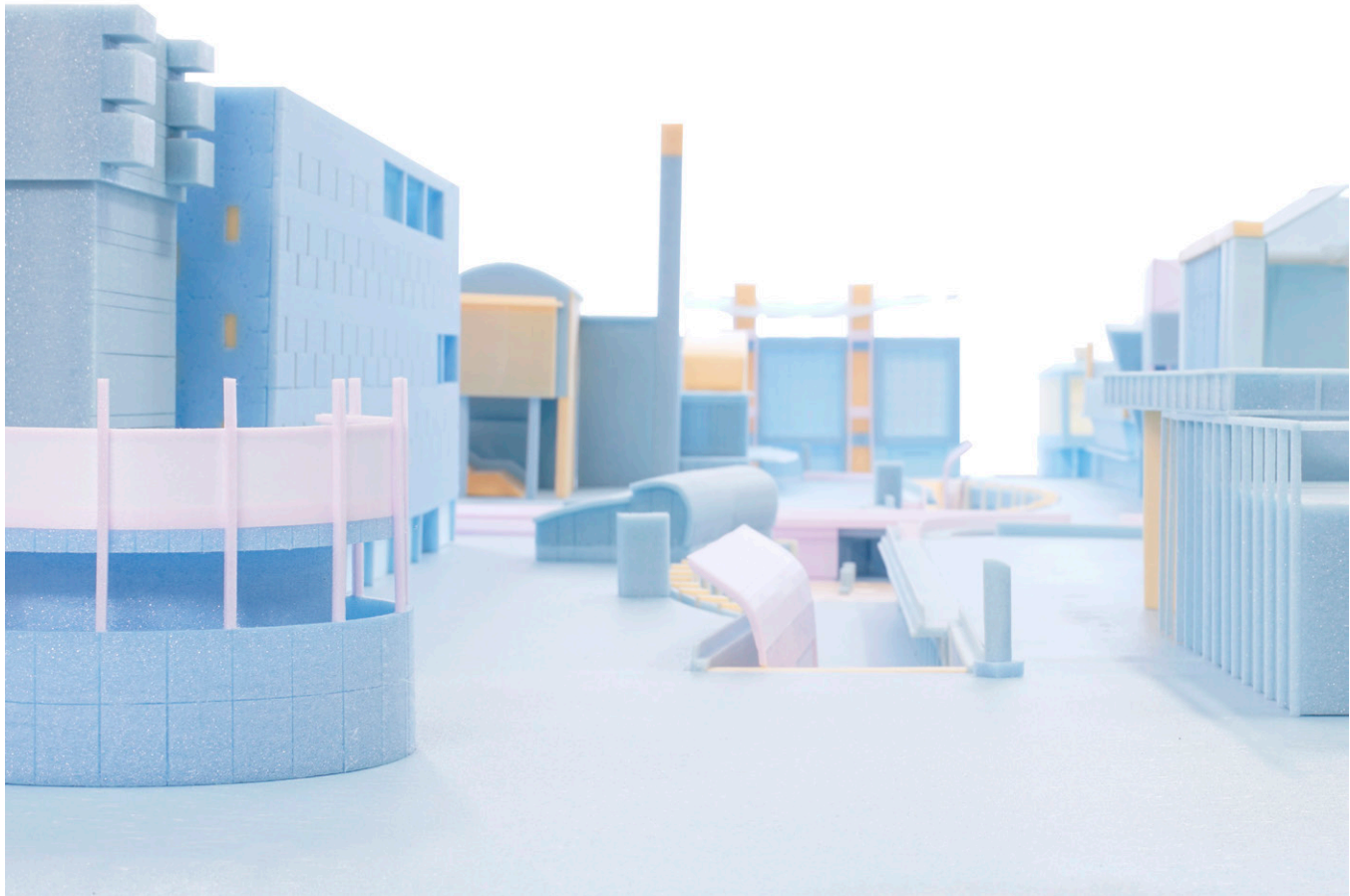

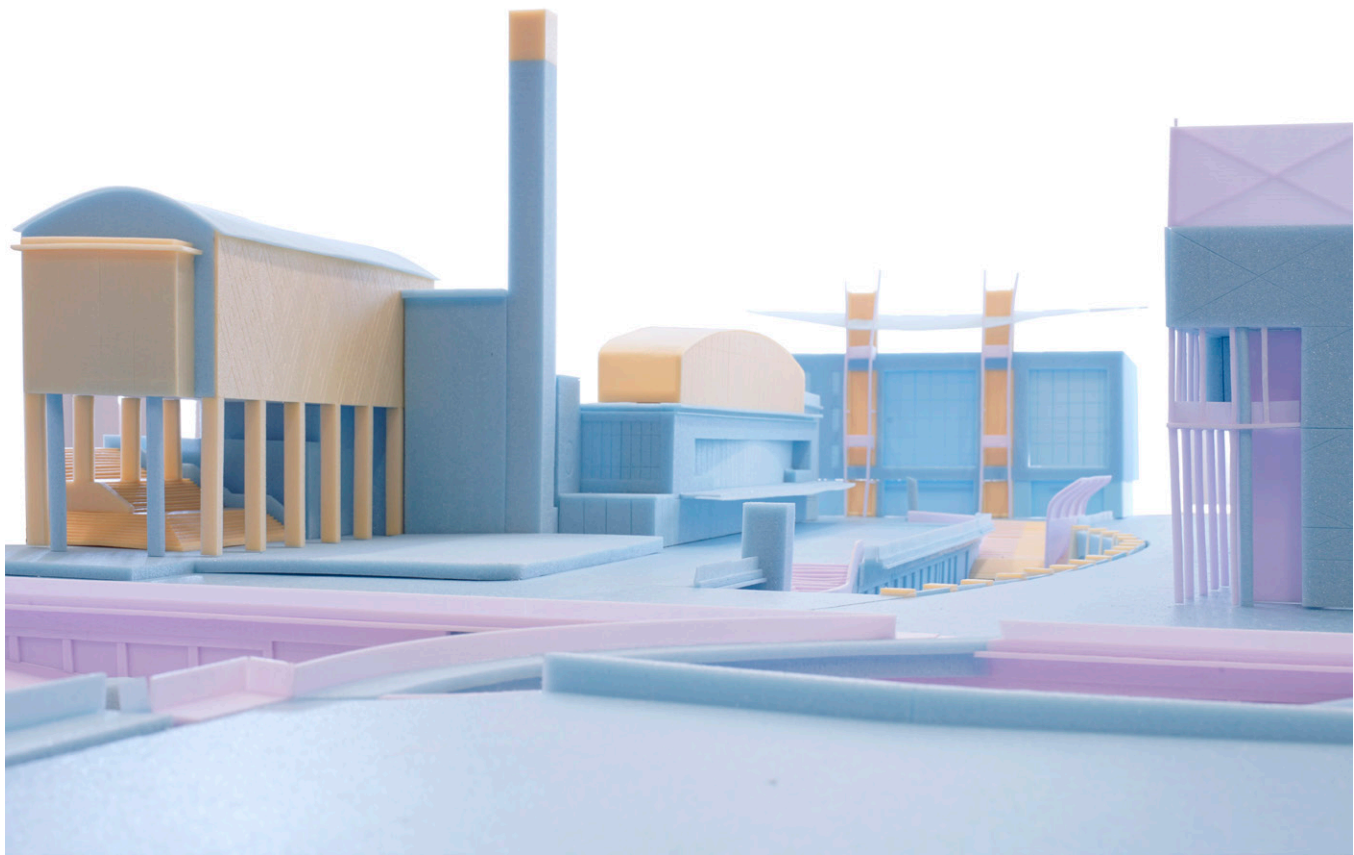

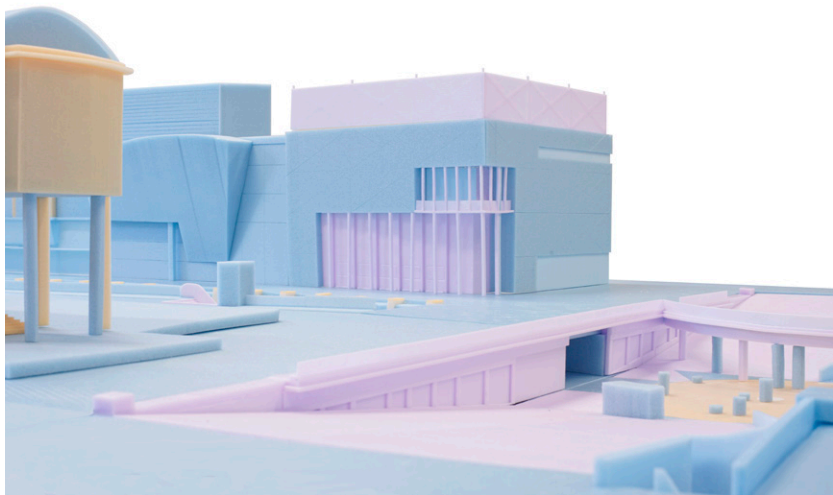
map uitzichten

A

B

C

D

E

F